

Mendelova univerzita v Brně
Lesnická a dřevařská fakulta
Ústav nábytku, designu a bydlení

Interiér komerčního pohostinského prostoru

DIPLOMOVÁ PRÁCE

(Součástí jsou přílohy)

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Zpracovatelka: **BcA. Alexandra Holatová**
Studijní program: Design nábytku
Obor: Design nábytku
Konzultant: Ing. Zdeněk Holouš, Ph.D.
Název tématu: **Interiér komerčního pohostinského prostoru**
Rozsah práce: 60 stran a vizualizace + výkresová dokumentace

Zásady pro vypracování:

1. Cílem je návrh interiéru kavárny, design a konstrukce atypického nábytkového prvku a propočet materiálových nákladů tohoto prvku.
2. Úvod do problematiky, vstupní údaje a požadavky na řešení.
3. Historie pohostinských prostor a jejich interiérů.
4. Analýza současného stavu pohostinských prostor.
5. Nové řešení interiéru ve vybraném prostoru.
6. Design a konstrukce vybraného nábytkového prvku, včetně propočtu jeho ceny.
7. Diskuze a vyhodnocení návrhu a jeho parametrů.
8. Zhodnocení přínosů výsledků práce pro praxi.
9. Závěr – shrnutí řešeného projektu a použitých metod řešení.

Seznam odborné literatury:

1. NEUFERT, P. *Návrhová práce*. Praha: Consulinvest, 2000.
2. TANGAZ, T. *Škola interiérového designu*. V Praze: Slovart, 2006. 144 s. ISBN 978-80-7209-856-9.
3. HÁLA, B. *Veřejný interiér – proces tvorby I*. Praha: Stolársky magazín, sv. 6, č. 6, 2009. 2 s. ISSN 1335-7018.
4. HÁLA, B. *Veřejný interiér – proces tvorby II*. *Stolársky magazín*. 2009. sv. 7-8, č. 7, s. 26–27. ISSN 1335-7018.
5. HÁLA, B. *Management tvorby veřejného interiéru : zadání, projekt a realizace : manuál a postupy řešení*. 1. vyd. Brno: Mendelova univerzita v Brně, 2010. 49 s. ISBN 978-80-7375-377-1.
6. NEFF, L. – NEUFERT, P. *Dobrý projekt – správná stavba: dům, byt, zahrada*. Bratislava: Jaga, 2005. ISBN 80-8076-022-5.

Datum zadání diplomové práce: listopad 2013

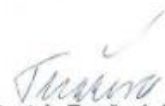
Termín odevzdání diplomové práce: duben 2015

BcA. Alexandra Holatová
Autorka práce

Ing. arch. Boris Hála, Ph.D.
Vedoucí práce

doc. Ing. Daniela Tesařová, Ph.D.
Vedoucí ústavu

prof. Dr. Ing. Petr Horáček
Děkan LDF MENDELU

Prohlašuji, že jsem práci: Interiér komerčního pohostinského prostoru zpracovala samostatně a veškeré použité prameny a informace uvádím v seznamu použité literatury. Souhlasím, aby moje práce byla zveřejněna v souladu s § 47b Zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách ve znění pozdějších předpisů a v souladu s platnou Směrnicí o zveřejňování vysokoškolských závěrečných prací.

Jsem si vědoma, že se na moji práci vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., autorský zákon, a že Mendelova univerzita v Brně má právo na uzavření licenční smlouvy a užití této práce jako školního díla podle §60 odst. 1 autorského zákona.

Dále se zavazuji, že před sepsáním licenční smlouvy o využití díla jinou osobou (subjektem) si vyžádám písemné stanovisko univerzity, že předmětná licenční smlouva není v rozporu s oprávněnými zájmy univerzity a zavazuji se uhradit případný příspěvek na úhradu nákladu spojených se vznikem díla, a to až do jejich skutečné výše.

V Brně, dne: 1. 4. 2015

podpis studenta:

Poděkování:

Chtěla bych poděkovat Ing. arch. Borisi Hálovi za jeho přístup při zpracování této diplomové práce, poskytnuté informace, ochotu a vstřícnost při konzultacích. Dále bych ráda poděkovala svým rodičům za veškerou jejich podporu. V konečném shrnutí děkuji všem lidem, kteří mi pomohli i v drobných detailech.

Autor/Author:

BcA. Alexandra Holatová

Název diplomové práce/Diploma thesis topic:

Interiér komerčního pohostinského prostoru/Interior of a public house

Abstrakt:

Tématem diplomové práce je rekonstrukce, návrh nového interiéru a přeměna původní restaurace na kavárenské zařízení. Hlavním cílem je vyřešit interiér a funkčnost jeho prostor. Práce shrnuje požadavky na podobu veřejného interiéru vyplývající z dodržování aspektů majitele podniku v návaznosti na okolí, ve kterém se podnik nachází. Návrh je vázán konkrétním prostorem v dané budově, který tak udává základní aspekty, na které jsou vázána nezbytná obecná pravidla ergonomie. Tato stanoviska doplňují poznatky načerpané z odborné literatury a rešerší novinek v oblasti pohostinství, včetně přehledu materiálů, trendů a udávají tak směr vývoje projektu k finálnímu řešení. Důležitou částí bylo zpracování, design a konstrukce několika nábytkových prvků.

Klíčová slova: pohostinství, kavárna, prostor, interiér, design, návrh

Abstract:

The theme of this diploma thesis is modernization and transformation of the original Greek-style restaurant into a coffee house including design and reconstruction of brand new interior with main focus on its functionality. This work follows general requirements for an interior of public places, reflects the business owner ideas and expectations while still considering nature of the surrounding area. New design is fixed to already build premises which provide basic aspects bounded with general but essential ergonomic rules. All these aspects including knowledge obtained from literature and latest hospitality trends indicate the project development direction into its final solution. Quite important part of the diploma thesis is design and construction of several furniture components.

Keywords: public house, coffee house, space, interior, design, draft

OBSAH

1	CÍL PRÁCE	10
2	ÚVOD	11
2.1	Metodika	12
3	HISTORIE POHOSTINSKÝCH PROSTOR A JEJICH INTERIÉRŮ	13
3.1	Starověk.....	13
3.1.1	Mezopotámie	14
3.1.2	Starověké Řecko a Řím.....	14
3.2	Středověk.....	15
3.3	Historie kavárenství	19
3.3.1	Nejstarší evropská kavárna	22
3.4	Vznik nového veřejného interiéru.....	22
3.4.1	Etapy vzniku nového interiéru.....	22
3.5	Legislativní požadavky	24
3.6	Ergonomie v kontextu pohostinských prostor.....	25
3.6.1	Rozměry stolu	26
3.6.2	Rozměry společenského stolku.....	28
3.6.3	Rozměry pracovní plochy a úložných prostor	28
3.6.4	Rozměry sedacího nábytku - křeslo.....	29
3.6.5	Rozměry sedacího nábytku - židle.....	29

3.7	Antropometrie	30
4	ANALÝZA SOUČASNÉHO STAVU POHOSTINSKÝCH PROSTOR.....	32
4.1	Analýza interiérů pohostinství	34
4.1.1	Analýza pohostinských prostor v České republice	36
4.1.2	Analýza pohostinských prostor zahraničí	39
4.2	Analýza současných trendů a materiálů v pohostinství	41
4.2.1	Syntetické materiály - umělý kámen	41
4.2.2	Přírodní materiály	43
4.2.3	Podlahy	46
4.2.4	Barva v interiéru	48
4.2.5	Osvětlení	49
5	NOVÉ ŘEŠENÍ INTERIÉRU VE VYBRANÉM PROSTORU	52
5.1	Informace o projektu	52
5.2	Zadání projektu	54
5.3	Návrh dispozičního řešení prostoru	55
6	DESIGN A KONSTRUKCE NÁBYTKOVÉHO PRVKU.....	63
6.1	Rešerše barů	63
6.2	Výtvarné řešení barového pultu	64
6.2.1	Konstrukce	66
6.2.2	Materiálové náklady	68

6.3	Výtvarné řešení dřevěného prvku konstrukce.....	69
6.3.1	Konstrukce.....	69
6.3.2	Materiálové náklady	70
6.4	Výtvarné řešení stojanu.....	71
6.4.1	Konstrukce.....	71
6.4.2	Materiálové náklady	72
7	DISKUZE	73
8	ZHODNOCENÍ PŘÍNOSŮ VÝSLEDKŮ PRÁCE PRO PRAXI.....	75
9	ZÁVĚR.....	76
10	SUMMARY.....	77
11	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	78
11.1	Literární zdroje	78
11.2	Internetové zdroje.....	79
11.3	Zdroje obrázků přejatých z internetu.....	79
11.4	Seznam obrázků.....	81
11.5	Seznam tabulek.....	82
12	PŘÍLOHY	83

1 CÍL PRÁCE

Cílem této diplomové práce s názvem Interiér komerčního pohostinského prostoru je návrh interiéru kavárny, design a konstrukce atypického nábytkového prvku s propočtem materiálových nákladů.

Jedná se o projekt, ve kterém bude provedena celková rekonstrukce prostoru restaurace řeckého stylu a následně kompletní navrhnutí celého interiéru. Z restauračního zařízení tak vznikne kavárna. Celý návrh byl prokonzultován s majiteli tohoto podniku i s vedoucím práce.

V rekonstruovaných prostorách by toto interiérové řešení mělo reflektovat okolí, ve kterém se objekt nachází, a sice prostředí, občany a jejich hodnoty. Záměrem této práce je vytvořit harmonický prostor se zaměřením na pohodlí, moderní prostředí a nové materiály. Východiskem tohoto řešení budou podklady získané na základě teoretických analýz, a také požadavků majitele.

Výsledkem návrhové části diplomové práce bude vypracovaný projekt navrženého řešení kavárny, a to ve formě vizualizací v 3D programu Rhinoceros a výkresové dokumentace, rýsované v programu Auto CAD.

2 ÚVOD

Interiérový design se zabývá zejména vnitřním uspořádáním prostoru z účelného, tedy funkčního, ale i výtvarného hlediska. V ideálním případě by měl integrovat s celkovou architekturou dané stavby, sledovat specifické pojetí – koncept a měl by navazovat na životní styl člověka. Interiérový design se zabývá výběrem a uspořádáním všech prvků a materiálů, počínaje od stavebních úprav přes podlahy, návrhy vestavných prvků a nábytku či schodiště, podhledů, a také pracuje s celkovým barevným provedením. Často mění celou dispozici interiéru.

Interiér by měl být koncipován v jediném, a sice převládajícím stylu, aby působil přirozeně a melodicky. Kombinace více druhů stylů je také možná, avšak náročnější pro zpracování a citlivost vnímání způsobu tvorby. Přesto je výsledkem zajímavý ráz takzvaného eklekticismu. Pochopitelně hlavním cílem je dobrý pocit uživatele, a proto se klade důraz na jeho individuální potřeby a samotnou osobnost, čímž nelze žádný konkrétní sloh či styl brát doslovně.

Interiérovým designem se v ideálním případě zabývá tvůrce celé stavby, tedy architekt, a to zejména z důvodu viditelného propojení exteriéru s interiérem. Tuto skutečnost prosazovali zejména významní architekti moderny jako například Ludwig Mies van der Rohe a Le Corbusier. Při rekonstrukci interiéru objektu tuto činnost zastává také interiérový designer. Designer se také zabývá možnostmi vybavení interiéru, a sice funkcemi osvětlení, ozvučení, ovládání elektronických zařízení a tvoří rozličné atmosféry, podmínky k práci, či odpočinku. Jeho úkolem je zároveň i řešení vzniklých problémů nebo nestandardních požadavků, které je někdy potřeba řešit návrhy atypických prvků. Interiérový design zahrnuje i výběr hodnotných uměleckých děl jako jsou sochy a obrazy, které završují celkové pojetí.

Konečným výsledkem je ideální prostředí pro jeho uživatele, ve kterém se nejvíce cítí spokojeně a přirozeně. Důležitou roli pro tento fakt zde hraje působení estetického a harmonického pojetí prostředí, ve kterém se člověk nachází.

2.1 Metodika

První část diplomové práce nás seznamuje s teoretickým rámcem obsahujícím historický vývoj pohostinství a kavárenství od počátků do dnešních dob. Poté byly zmapovány legislativní normy, a dále ergonomické požadavky na interiér a nábytek v něm aplikovaný. Dalším souvisejícím tématem je analýza nynějších pohostinství a rešerše materiálů moderní doby využívaných v interiérech.

Druhá, praktická část nejprve pojednává o zadání práce a představuje řešení projektu, tedy nový interiér kavárny, v němž porovnává vlastnosti materiálů získané při sestavování teoretického rámce, přičemž je výsledkem ideální varianta celého řešení. Následuje ukázka vlastních návrhů, od počátečních variant po finální verzi. Součástí je také zpracování vybraných nábytkových prvků včetně propočtu ceny a technických výkresů. Dalším krokem je vyhodnocení projektu. Podrobnou analýzu diplomové práce poskytuje závěrečná diskuze.

3 HISTORIE POHOSTINSKÝCH PROSTOR A JEJICH INTERIÉRŮ

Od prvopočátku bylo pro člověka důležité navazovat vztahy a komunikovat za účelem socializace, jak aktivní i pasivní, přičemž si člověk osvojil systém kulturních poznatků a způsobů chování. Na základě toho se dokázal začlenit do určité společnosti a aktivně se účastnit společenského života. Socializace vytváří společenské hodnoty jako je jednání s lidmi, osvojování řeči, pravidel společenského chování atd. Pro tato poznání se lidé cíleně scházeli a během let vývoje lidstva se utvářela záměrně místa pro tyto potřeby. V naší době jsou nezbytnou součástí našeho života, jsou to například divadla, kluby, restaurace a v neposlední řadě také kavárny, kterými se tato práce zabývá.

Hospoda, hostinec, pohostinství, šenk, krčma, restaurace jsou slova, synonyma, pro oblíbené místo setkání. Přestože se slova liší nářečím, ve významu se jedná o tutéž instituci. Je to místo, kam lidé chodí s přáteli či rodinou za nabídkou dobrého občerstvení.

Nejčastěji používaným označením těchto podniků je typicky české slovo – hospoda. Tímto výrazem se nenazývaly pouze poskytované pohostinské služby. V dobách minulých bylo slovo „hospoda“ označením pána domu, teprve poté domácnosti. Pravděpodobně vzniklo ze staročeského oslovení – „gospodja“, tento výraz odpovídá dnešnímu oslovení „pane“.

Pohostinnost je jedna ze základních vlastností člověka. Tímto projevem se člověk odlišuje od ostatních živočišných druhů. Její úroveň je odrazem naší společnosti. S vývojem lidstva se rovněž měnil přístup k pohostinnosti. Původně se za pohostinností skrývalo bezplatné poskytnutí noclehu poutníkovi, včetně občerstvení. Postupem času se však tato činnost stala podnikáním a výdělečnou činností. Zároveň se stalo pohostinství, a taktéž služby s ním spjaté, významnou součástí hospodářství států. To znamenalo odvádění daně státu z tohoto odvětví.

3.1 Starověk

Dle historicky dochovaných textů započala sféra pohostinství již ve starověku. Úroveň pohostinnosti byla úměrná úrovni společnosti, která se dělila dle sociálního statusu.

3.1.1 Mezopotámie

První písemné záznamy o pohostinské činnosti pocházejí z Babylónu. První podniky podobné krčmám byly zaznamenány v Mezopotámii od 2. tisíciletí př.n.l. Zákoník Chammurapiho z doby kolem r.1750 př.n.l. hostinskou „živnost“ řeší z komerčního hlediska. V tehdejší době byly velmi pověstné například zájezdní hostince v Libyi (v západní části dnešního Turecka), kudy vedla cesta kupců mířících do Řecka z Orientu. Nejvíce vznikaly kolem cest, po kterých cestovaly obchodní karavany nejčastěji. Také první zábavní střediska vznikala v přístavech, ve kterých panoval čilý obchodní ruch. Hostinec pak zejména sloužil jako místo setkání obchodníků.

Obecně v interiéru byly používány truhly, lehátka a sedací nábytek, který sloužil především vyšším vrstvám. Obyčejní lidé seděli při práci nebo jídle na vlastních patách na zemi, jak je ostatně dodnes běžné v celém Orientu. Nábytek zhotovený ze dřeva odpovídal v konstrukci dnes běžným technikám spojování dílů kolíky, drážky a čepy (Wöhrlin 2008).

3.1.2 Starověké Řecko a Řím

Stupeň pohostinských zařízení v dobách antického Řecka a Říma byl ovlivněn civilizací Malé Asie a severní Afriky. Na vývoj tohoto oboru zapůsobily vyspělé také evropské národy. Době tradičních pohostinských zařízení předcházelo ve starověké jižní Evropě období tzv. hostinského přátelství. V řečtině: proxinie, latinsky: hospitium. Princip zavazoval „hostinné přátelé“, aby si při pobytu v přítelově bydlišti poskytovali vzájemně ubytování a stravování (Dočkal 2015).

S postupným rozvojem cestování, který měl v římské říši velký vliv na výstavbu státních cest a silnic určených v té době zejména pro vojenské účely, byla zřizována státní hostinská zařízení, tzv. stanice. Nocleh a občerstvení zde našli zejména cestovatelé z řad státních úředníků. Vybavení tehdejších ubytoven mělo dispozici pokoje, jídelnu, ale také stáj pro koně. Tato zařízení byla většinou značena u vchodových dveří závěsnými štíty, aby upoutala pozornost kolemjdoucích. Podniků tohoto druhu bylo mnoho. Lišily se od sebe vnitřním vybavením, ale i samotnou společností. Pro nuzné vrstvy obyvatel byly určeny prosté,

obyčejné ubytovny a pro bohatou klientelu byly vyhrazeny podniky luxusnějšího stylu, jež byly vybaveny kvalitnějším zbožím.

Obr. 1. Pohostinství ve starověku (zdroj internet)

3.2 Středověk

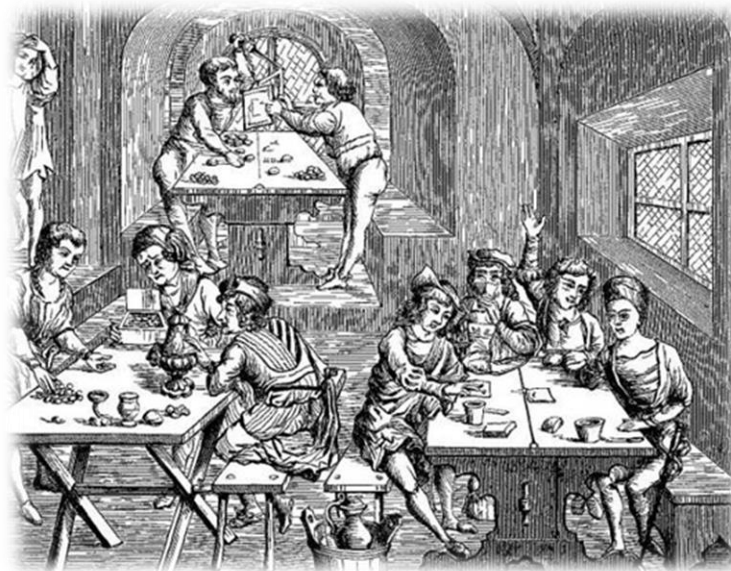
Evropské kronikářské spisy dokládají existenci krčem již od 9. století. V českých zemích je existence krčem věrohodně doložena také již v 9. století, kdy středověký text zmiňuje první zájezdní hostince na tehdejší obchodní cestě ze Saska do Čech. Prvními hostinci v Čechách byly právě tyto zařízení poskytující služby ubytování pro cestující.

V Evropě vznikaly první hostince při kláštorech. Jejich účelem bylo poskytování noclehu věřícím poutníkům. Již na konci 11. století a počátkem 12. století vznikala pohostinská zařízení v hojných počtech nejen ve městech, ale i na vesnicích. Byly zakládány tzv. formanské hospody neboli zájezdní hostince, ve kterých přespávali se svými vozy formané, tedy nájemní přepravci. V tehdejší době existovaly dva druhy hospod, a sice luxusnější hostince zájezdní, ve kterých si lidé mohli dovolit vyšší úroveň služeb, a také obyčejné krčmy s právem šenku, v nichž se scházeli pouze poddaní.

K velkému rozvoji pohostinských služeb došlo zejména v období vrcholného starověku. Avšak středověk tento růst zpomalil. Nevolnický systém nedovoloval chudým lidem cestovat. Pouze náboženské důvody povolovaly tuto možnost putování. A proto bylo na

venkově pohostinství rozšířeno jen zřídka. Církev zřizovala pro věřící poutníky při klášterech noclehárny, jež se nacházely blízko kláštera. Toto ubytování však nebylo zdarma. Poutníci si museli tuto službu odpracovat, nebo přinést klášteru dar. K dalšímu nárůstu pohostinských služeb došlo až ke konci středověku díky ubytovnách určených pro vyšší vrstvu obyvatel, pro šlechtu. Ve středověku existence hospody dávala možnost nejen své hosty hostit, ale také zásobovat různými druhy zboží dovezenými z daleka – solí, kořením nebo i masem.

Ve městech provozovali první hospody takzvaní právovárečníci. Postupem času se pohostinská činnost stala víceúčelovou a již v sobě nezahrnovala pouze právo vaření piva. Kromě funkce shromaždiště obyvatelstva sloužila také jako místo tanečních zábav. Některé hostince plnily i funkci výběrčího daní nebo jiných feudálních poplatků. Krčma byla také neodmyslitelně svázána s tržištěm, na kterém se obchodovalo. To vše se odehrávalo právě v krčmách, a proto byla náměstí obklopena trhy a hospodami ve velké míře. Také na vsi zajišťovala krčma obchody se zbožím. Na venkově se krčmy nacházely pouze zřídka.

Obr. 2. Pohostinství ve středověku I (zdroj internet)

První vesnické krčmy obstarával rychtář, který byl dosazován do čela vsí vrchností, a sice samotným feudálem nebo představitelem města, kterému vesnice patřila. S funkcí rychtáře bylo spojeno i právo provozovat v obci hospodu jako jednu z nejvýznamnějších vesnických živností. Rychtář dozíral na to, zda hospoda prosperuje s činností prodeje vlastních pochutin

nebo zdali nejsou porušována pravidla a zákony. Zajímavostí je, že rychtář také kontroloval, zdali se občané vesnice neopíjí během dne a netráví příliš času v těchto místech.

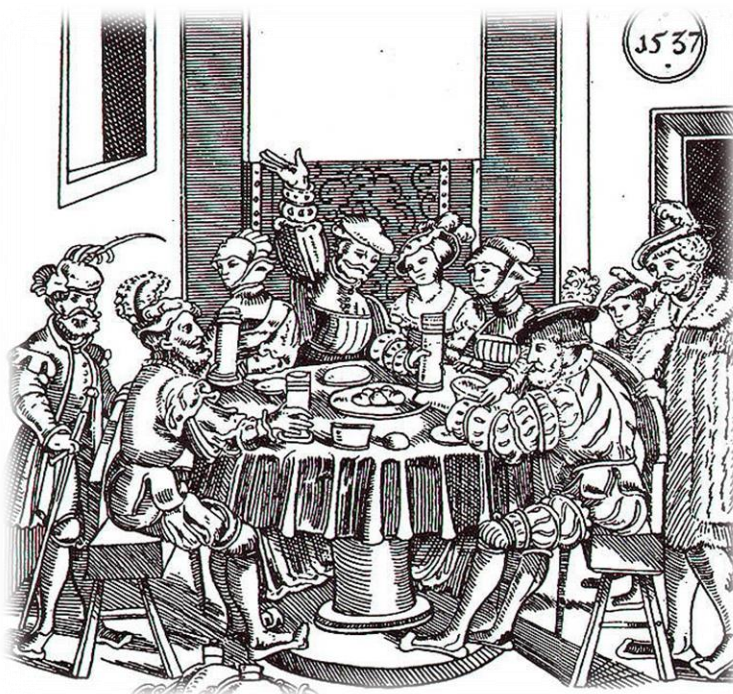
Podle pravidel ve městě nebylo dovoleno zakládat hospodu komukoliv. Aby mohl budoucí krčmář otevřít takovýto podnik, musel získat městské právo k šenkování, a to i přesto, že do městské pokladny přibývaly výrazné příjmy z provozu těchto hostinců. Takovéto povolení páni konšelové udělovali velmi opatrně, zejména když se jednalo o člověka z jiného kraje.

Krčma byla neodmyslitelnou součástí obydlí šenkýře. Jeho domácnost byla s krčmou propojena, a tudíž soukromí pro rodinu téměř neexistovalo. Celá domácnost majitele se zapojovala do každodenního provozu pohostinství, přičemž všichni z hospodářství měli jasně rozdělené úkoly.

Spektrum návštěvníků bylo velmi široké – od nižší šlechty, městské pány, ale i obyčejné sedláky až k lidem stojícím na okraji společnosti. Potencionální hosté středověkých krčem rozpoznali pohostinské stavení dle slaměného věchýtku (svazek kratších stébel slámy), který byl zavěšen nad vchodem nebo ve štítě domu. Stavebně se krčmy nelišily výrazně od jiných vesnických domů. Stavení se dělilo na tři obytné místnosti, z nichž jedna sloužila jako šenkovna s hliněnou podlahou, s prostým nábytkovým vybavením, jako byly dva až tři stoly s trnoží a dřevěné lavice. Stěny hospůdky byly ověšeny kuchyňskými nádobami jako byly konvice a žejdlíky (Dočkal 2015).

V 15. století se začalo s používáním kuchyňského vybavení, jako jsou například ubrusy a jiná prostírání včetně nádobí. Dále od 17. století bylo součástí stolování používání příborů, tekutiny se podávaly ve skleněných nádobách a používaly se porcelánové misky. Jídla připravovali zkušení kuchaři a obsluhovali číšníci vyučení své profesi. Co se týče stravování, bylo to velmi jednoduché – z jedné misky jedl host i rodina šenkýře.

Pro ubytování platila daná pravidla, která se v případě porušení trestala pokutou. V tehdejších dobách nebylo ubytování pro hosty komfortní, sloužilo jen pro nutnou potřebu přespání, nikoliv pro relaxaci jako je tomu dnes. Ubytování probíhalo pouze ve formě ulehnutí v šenkovní místnosti na stole nebo na lavici. Jen málo takových podniků disponovalo místností určenou k ulehnutí na posteli.

Obr. 3. Pohostinství ve středověku II (zdroj internet)

Hostinská zařízení ve městech či vesnicích byla prostě zařízená, vybavení interiéru bylo velice skromné. V těchto ubytovnách byly postele s jednoduchými pelestmi, ve kterých nocovalo několik poutníků. Obvykle ale spali na zemi nebo v šenkovní místnosti, či dokonce společně v jedné místnosti s hospodským. Hostince se většinou zavíraly s počátkem obchůzky ponocného. Vesnický krčmář končil každou návštěvu hostů vysvícením – se svítilnou doprovodil hosta až před jeho dům. Návštěvníci krčmy se v dobových textech označují jako "pitelé".

V českých zemích, konkrétně v Brně, bylo uděleno v 1. pol. 13. stol. právo várečné a výčepní, a tím započal velký rozmach šenků a hostinců u nás. Historické texty uvádějí zmínku z roku 1243 o prvním pohostinském podniku U Modrého lva. Bohužel však po sedmi stech letech, roku 1934, byl tento objekt zbourán. Zlatým obdobím brněnských pohostinských zařízení bývá označována 2. pol. 19. stol. a 20. stol. (Altman 1993).

Další historicky zaznamenanou lokalitou tuzemských hostinců je Jihlava, kde rozkvět těchto podniků spadá až do 14. století, kdy je doložen první jihlavský pivovar. Postupem času však radnice samotné vaření piva zakázala a začaly vznikat právě hostince, jejichž největší rozmach spadá do 16. století. Nejznámějším jihlavským hostincem v tomto období byl Strubikhův hostinec na náměstí, který však dnes již neexistuje.

3.3 Historie kavárenství

První historicky doložené kavárny vznikaly na středním východě Orientu. Byly spojeny zejména s arabským světem. Z textů historických pramenů se dozvídáme, že první kavárenská zařízení vznikla v Mekce. Nazývala se "kaveh kanes". Avšak v tehdejší době nebyly určeny široké veřejnosti, ale z počátku sloužily pouze k náboženským účelům. Až postupem času se vývoj v oblasti kavárenství změnil a jejich účelem nebyla jen obchodní činnost, ale stávaly se také zábavním centrem společenského dění.

Později se obor kavárenství rozšířil a začal vzkvétat například v egyptské Káhiře a výhradně v islámském světě. Dalším místem, kde kavárny vznikaly už od první poloviny 16. století, bylo Turecko. Odtud pochází zmínky o caihradských kavárnách, do kterých se káva dostávala jako suvenýr z cest válečného tažení právě z Egypta. Odtud se postupně začalo kavárenství šířit po celém světě. Pití kávy se zakrátko stalo zvykem a kavárny se staly společenským centrem. Zde se scházeli obchodníci, umělci a jiná společnost. Od počátku sloužily kavárny jako místa konverzace, sdílení novinek, kritiky politických poměrů, her a vyprávění.

Popularita kávy v Evropě vzrostla velice rychle, kde se objevila o několik desetiletí později než v Orientu. První kavárna působila v italských Benátkách. Právě na náměstí Svatého Marka se nachází jedna z nejstarších kaváren, Café Florian, která byla založena

v roce 1720. Tato kavárna je díky své dlouholeté tradici dodnes vyhledávaným místem turistů. Kavárna působí okázalým stylem. Vybavení interiéru je výrazné díky ornamentálním prvkům a zlatou barvou, doplněný o stylový nábytek.

Obr. 4 Café Florian v Benátkách (zdroj internet)

Díky italským kupcům a jejich obchodu se káva dostala více do vnitrozemí Evropy, a sice nejdříve do přístavů Marseille, Amsterdamu, Londýna. V Anglii se v roce 1675 nacházelo odhadem tři tisíce kaváren. První byla otevřena již roku 1650 v Oxfordu. Ve Francii vznikla roku 1686 kavárna Café Procope, jež prosperuje pro svou popularitu dodnes. Svým prostředím inspirovala zejména umělce – básníky, spisovatele nebo malíře. Příkladem je tehdejší významný tvůrce Henri Toulouse-Lautrec, který se ztotožňoval s ruchem kavárenského prostředí, jenž mu dávala podnět k inspiraci atmosférou a zaznamenával tak děj do svých obrazů. Také ve Vídni je kavárenská historie velmi rozsáhlá. Prvním podnikem byla kavárna U modré lahve. Byla založena vojákem jménem Kolschitzky, který měl zásluhy v boji proti Turkům. Po porážce odtáhla turecká vojska a zůstaly po nich žoky s kávovými zrny, které tento pozdější kavárník získal. V dnešní době je jméno města Vídeň spojováno s kávou a kavárnami i přesto, že jejím začátkům nebyla nakloněna panovnice Marie Terezie, která provoz těchto podniků značně omezovala.

První evropské kavárny lidé navštěvovali zejména pro příjemné chvíle strávené s přáteli, ale později již kavárna sloužila také jako centrum velkého dění, v němž lidé debatovali nad různými tématy a hudebníci prezentovali svá díla. Kavárny si na evropském kontinentu postupně získávaly zaslouženou oblibu i úctu. V pozdějších dobách byly kavárny vyhledávány také pro své příjemné prostředí, jež bylo vybaveno luxusním zařízením, a snažili se vytvořit co nejlákavější prostředí, které by zvýšilo popularitu podniku, a tak i návštěvnost. Interiér kaváren často zdobila umělecká díla známých výtvarníků.

Prvenství zřizování kaváren v České republice nepatří Praze, jak bychom se mohli domnívat. První kavárna na území Čech byla otevřena roku 1702 Turkem Ahmedem v Brně. V Praze začal s kávou o něco později podnikat Arab Hatalah al Damaski přezdívaný Deodat nebo také Deodatus. Procházel se po pražských ulicích v turbanu a kolemjdoucím nabízel kávu v malých koflíčích. Tu zaléval horkou vodou z nádoby, kterou nosil s sebou. Deodatus byl podnikavý, a tak brzy rozšířil nabídku o donášku čerstvého horkého nápoje do domů bohatých měšťanů. Roku 1714 si otevřel v Praze v dnešní Karlově ulici první kavárnu – U zlatého hada. Obliba kávy stoupala a Arab Deodat si zakrátko mohl dovolit otevřít svoji druhou kavárnu U Tří pštrošů. V Brně založil první stálou kavárnu v roce 1702 Turek Achmet, kterému kavárnickou koncesi udělila městská rada. V roce 1717 byly zde už tři měšťanské kavárny a za další dva roky jich bylo už šest. V polovině 19. století bylo v Brně kaváren již šestnáct. Během první světové války a krátce po ní však nemalé množství starých a často věhlasných kaváren zaniklo v důsledku několika let trvání válečné doby (Altman a kol., 2008).

Působením války a jejími následky došlo postupem času ke společenskému pokroku, a tak se měnilo prostředí, ve kterém lidé žili. Malé kavárny tak ustupovaly větším moderním kavárnám s přepychovými prostornými místnostmi, které poskytovaly větší pohodlí. Osobitý ráz dodávalo interiéru jeho vybavení a zařízení. Například kavárenská kredenc, kulaté či čtverhranné menší stolky s mramorovou deskou, které se proto nikdy nepokrývaly ubrusem.

3.3.1 Nejstarší evropská kavárna

Pomyslnou nejstarší evropskou kavárnou je slavná La Café Procope, která vznikla ve Francii díky podnikání jistého Francesca Procopia, jenž se živil prodejem kávy v předsálí divadla Comédie Française de Coltellii. Z takto získaných finančních prostředků založil v roce 1686 vlastní kavárnu na ulici Fossées Saint-Germain (dnes ulice „Rue de l'Ancienne Comédie“). Podnik prosperuje do dnešních dob a těší se velké oblibě, zejména díky své historii. Návštěvou jí byli světoznámí filozofové 18. století, jako Benjamin Franklin, La Fontaine, Anatole France, Voltaire, Balzac, Hugo, Verlaine. Interiér známé La Café Procope je věhlasný historickou atmosférou a estetickým, šarmantním prostorem. Jeho proslulost ho však zkomercializovala, a je tak více patrné, že je nyní spíše lákadlem pro turisty.

3.4 Vznik nového veřejného interiéru

Dle stavebně technického hlediska vzniká nový interiér (Hála 2010):

1. V objektu novostavby jako prvotní vybavení prostor, které bylo již ve stavebním konceptu určeno pro jmenovitý interiér.
2. V objektu starším, kde je využíváný k podobným nebo zcela jiným účelům. Nový interiér vyžaduje přizpůsobení stavební části budovy novým podmínkám provozu a novým požadavkům interiérového řešení.
3. Jako rekonstrukce fyzicky nebo morálně zastaralého původního interiéru ve stejných prostorách.

3.4.1 Etapy vzniku nového interiéru

Proces vzniku nového interiéru pan Hála rozděluje na tři základní etapy (Hála 2010):

1. První etapa zahrnuje přípravu a specifikaci zadání projektu. Provádí ji investor nebo osoba jím pověřena. Náplní je odpovědět na následující otázky:
  - ❖ Kde? Výběr polohy nového interiéru z hlediska urbanistického a architektonického. Důležitou roli hraje lokalita i umístění v rámci budovy vzhledem k funkci interiéru.

- ❖ Jak? Podrobný průzkum možností a limitů vybraného místa zahrnující stavební charakteristiku objektu a technologickou stránku provozu interiéru.
  - ❖ Kdy? Sestavení časového harmonogramu obsahujícího všechny etapy projektu. Určité termíny dodávek je možno smluvně zajistit, ale mělo by být počítáno s potencionálním zdržením při schvalování veřejnými orgány.
  - ❖ Kdo? V této části se investor rozhoduje mezi individuálním výběrem projektanta a dodavatelů, nebo zadáním projektu manažerské organizaci. Je to výběr mezi větší kontrolou s vysokou časovou a odbornou náročností, nebo předáním zodpovědnosti a pravomoci do rukou smluvního partnera.
2. Do druhé etapy zařazujeme zpracování a návrh projektu, což bývá úkolem architekta nebo projektanta. Tyto činnosti zpravidla probíhají v podetapách, které umožní investorovi výběr nejvhodnější varianty a mohou být průběžně konzultovány s veřejnými orgány. Z hlediska časové posloupnosti je dělíme následujícím způsobem:
- ❖ Návrh a výtvarná studie – příprava zakázky, variantní studie interiéru.
  - ❖ Projekt pro stavební povolení – definitivní souborné, výtvarné, barevné a dispoziční řešení interiéru.
  - ❖ Realizační projekt – vypracování prováděcí dokumentace.
  - ❖ Spolupráce při zadání realizace dodavateli – zpracování podkladů a spolupráce při výběru.
  - ❖ Spolupráce při realizaci – autorský dozor, technický dozor investora.
  - ❖ Spolupráce při ukončení – při předávacím řízení, dozor při odstraňování závad.
3. Finální etapou je realizace interiéru. Ta je prováděna jednotlivými dodavateli zaštitěnými generálním dodavatelem, nebo koordinovanou odpovědnou osobou. Tento proces sestává z několika podetap – od převzetí staveniště až po předání díla. Velký důraz by měl být kladen na dodržování termínů naplánovaných v harmonogramu a správné posloupnosti práce. Nejdříve je nutno provést všechny hrubé stavební práce a technologické rozvody, po nichž následuje zabudování interiérových prvků, povrchové úpravy, osazování koncových prvků atd. Náročnost realizace tedy spočívá, za předpokladu profesionální práce všech dodavatelů, především na zkušené koordinaci a řízení odpovědnou osobou.

3.5 Legislativní požadavky

Legislativní požadavky se liší v závislosti na tom, zda projekt vyžaduje stavební povolení či nikoliv. Při stavbě nových budov nebo rozsáhlých rekonstrukcí je nutné žádat o stavební povolení a v případě drobných staveb podat Ohlášení stavby. V současné době jsou tyto požadavky upraveny především Stavebním zákonem č. 183/2006 Sb.

V našem případě se bude jednat o rekonstrukci interiéru restaurace, při které nebude zasahováno do statiky stavby ani nebude měněn její účel, tudíž nebude nutné žádat o stavební povolení. Legislativní požadavky upravují především státní technické normy a v některých případech i zvláštní zákony. Požadavky na vybavení veřejných interiérů včetně souvisejících právních předpisů (IFP 2011):

- ❖ Zdravotní nezávadnost – Zákon č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší.
- ❖ Požární bezpečnost – Zákon č. 133/1985 Sb. o požární ochraně v platném znění. Vyhláška č. 23/2008 Sb. o technických podmínkách požární ochrany staveb v platném znění.
- ❖ Užité vlastnosti
  - ČSN EN 15060 Nátěrové hmoty – Pokyny pro klasifikaci a volbu povlakových systémů pro dřevěný nábytek v interiéru.
  - ČSN EN 15570 Kování pro nábytek – Pevnost a trvanlivost závěsů a jejich součástí.
  - ČSN P CEN/TS 16209 Nábytek – klasifikace vlastnosti povrchů nábytku.
  - ČSN EN 14322 Desky na bázi dřeva – Laminované desky pro vnitřní použití – Definice, požadavky a klasifikace.
- ❖ Ergonomie – ČSN 91 0412 Úložný nábytek – Technické požadavky.
- ❖ Bezpečnost
  - ČSN 91 0100 Nábytek – Bezpečnostní požadavky.
  - ČSN 91 0412 Úložný nábytek – Technické požadavky. Zákon č. 102/2001 Sb. o obecné bezpečnosti výrobků.
- ❖ Bezpečnost konstrukce – ČSN 91 0001 Dřevěný nábytek – Technické požadavky.

3.6 Ergonomie v kontextu pohostinských prostor

Pojem ergonomie je převzat z anglického „ergonomics“, který vznikl spojením řeckých slov ergo – práce, nomos – zákon, pravidlo. Ekvivalentními pojmy jsou: biotechnologie, human engineering, human factors. Nejrozšířenější definici ergonomie vytvořila právě organizace IEA v roce 2000 a zní následovně:

„Ergonomie je vědecká disciplína založená na porozumění interakci člověka a dalších složek v systému. Aplikací vhodných metod, teorie i dat zlepšuje lidské zdraví, pohodu i výkonnost. Přispívá k řešení designu a hodnocení práce, úkolů, produktů, prostředí a systémů, aby byly kompatibilní s potřebami, schopnostmi a výkonnostním omezením lidí. Ergonomie je tedy systémově orientovaná disciplína, která prakticky pokrývá všechny aspekty lidské činnosti. V rámci holistického (celostního) přístupu zahrnuje faktory fyzické, kognitivní, sociální, organizační, prostředí a další relevantní faktory“ (IEA 2000).

Ergonomie se zabývá zejména vztahem mezi člověkem a jeho okolím také v interiéru. Akceptováním ergonomických pravidel je funkčnost interiéru velmi efektivní. Základ sestává z podkladů antropometrických měření, výzkumů a metodických pravidel řešení v interakci člověka a prostředí, ve kterém žije. Toto vzájemné působení je dáno úsilím zjednodušit a zpříjemnit okolí a jeho předměty k užívání ve fyzické i psychické rovině.

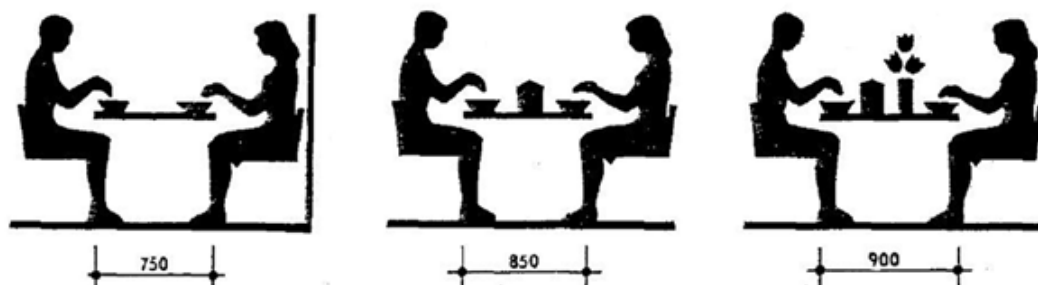
Hlavním cílem je tvarovat předměty denního použití a podobné nástroje co nejlépe, aby odpovídaly pohybovým možnostem člověka a rozměrům lidského těla. Kupříkladu patřičně navržená židle má napomoci sedícímu, aby seděl vzpřímeně a nedocházelo ke křivení páteře. Při stanovování rozměrů je nutné vycházet z kompromisu mezi rozdílnými rozměry mužské a ženské populace, z rychlého vzrůstu a zvyšování mladé generace (Dlabal 1978).

3.6.1 Rozměry stolu

Celkový rozměr jídelního stolu je dán počtem stolujících osob, a dále také prostorem i způsobem sezení v závislosti na rozměrech sedacího nábytku. Rozměry stolní desky jsou určující použitím stolu. Jeho výška je odvozena od lidského těla, a také záleží na poloze, kterou člověk zaujímá při vykonávání činnosti, které má stůl sloužit. Stolní deska slouží nejen k odkládání potřebných věcí, ale i k jiným pracovním úkonům. Užívá se především pro stolování a činnosti spojené s přípravou pokrmů, ale také k dalším činnostem, a tak stůl patří neodmyslitelně k vybavení obydlí člověka.

Výšku jídelního stolu stanovuje způsob sezení, jenž je podmíněn etiketou stolování, ale také dalším důležitým poznatkem – prací zaživacích orgánů, na které je třeba brát zřetel. Výsledkem těchto zmíněných dvou požadavků je vzpřímený sed, jenž je odvozen z potřebných rozdílů mezi výškou sedáku a horní plochou stolu.

- ❖ Výška spodní hrany lubů stolů je odvozená od antropometrických zjištění a skutečností, je především dána proporcemi holenní části nohou a žádá si tak výšku max. 630 mm.
- ❖ Šířka stolové desky je dalším podstatným rozměrem, který má vliv na kvalitu stolování. Na tento rozměr mohou mít vliv i jiné faktory, jako například použití servírovacího stolku či návaznost odkládacích ploch. Minimální šířka by neměla být užší než 750 mm. Šířka stolní desky jídelního stolu – 850 mm – umožňuje pohodlné, běžné stolování. Optimální šířka umožňující bohatší dekoraci stolu (květinová výzdoba, svícný apod.) i bohatší prostírání předpokládá stůl o šířce 900 mm (Dlabal 1978).

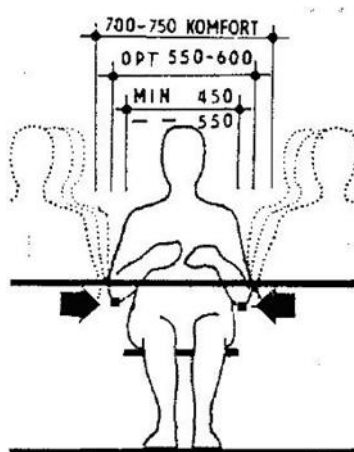
Obr. 5. Ergonomie stolování I (Dlabal 1978)

Velký důraz je také patřičně kladen na komunikační prostory kolem jídelního stolu ve veřejném interiéru. Dodržování těchto zásad je na místě v případech, kdy je jídelní stůl umístěn u zdi a jedinou možností, jak se vzdálit od stolu, je projít kolem druhé sedící osoby. Minimální rozměr pro průchod za jídelní židlí je 250 mm, optimální je však 550 mm. Šířku při servírování mezi jídelním stolem a vysokým nábytkem či zdi je 950 mm až 1000 mm.

Obr. 6. Ergonomie stolování II (Dlabal 1978)

Neméně důležitý je prostor stolování mezi jednotlivými strážníky sedícími u jednoho stolu. Ten závisí a odvíjí se z rozměru místa pro jednu osobu. V tomto případě také hraje roli tzv. intimní zóna, která je velmi individuální u každého jedince i národa, tj. vzdálenost loktů stolujících osob. Minimální vzdálenost je 450 mm, komfortní je 700 mm – 750 mm.

Obr. 7. Ergonomie stolování III (Dlabal 1978)

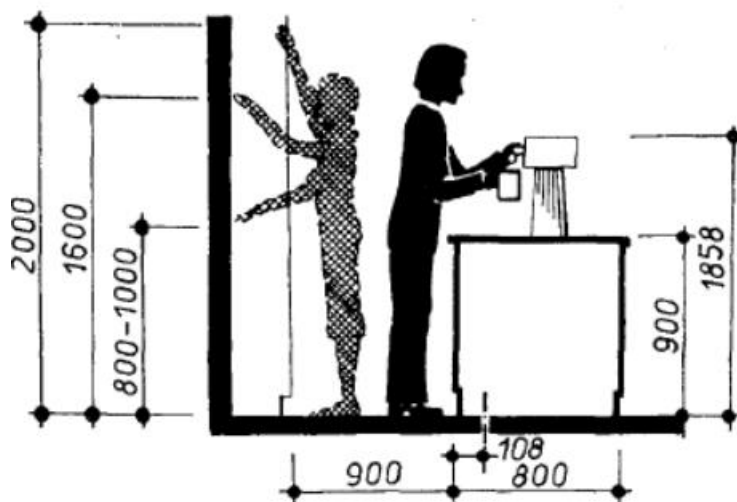
3.6.2 Rozměry společenského stolku

Výška společenských stolků je dána funkcí, čímž je především drobné pohoštění. Stoly kavárenské jsou menší než jídelní. Stolní desky čtvercového tvaru mají hranu 600 mm až 750 mm, obdélníkové s šířkou stolní desky 500 mm, dlouhé až 1200 mm pro pohodlné stolování. Minimální diference 250 mm mezi sedací plochou a výškou stolní desky určuje její optimální výšku nad podlahou cca 650 mm. Výška by však neměla klesnout pod výšku sedáku sedacího nábytku, u něž slouží k odkládání (Dlabal 1978).

3.6.3 Rozměry pracovní plochy a úložných prostor

V kavárnách, ale i v restauracích jsou situované také pracovní plochy pro obsluhující zaměstnance. Výška pracovní desky vychází z antropometrických skutečností měření poloh částí těla při vykonávané činnosti.

Doporučení pro hloubku skříněk je od 150 mm do 300 mm. Horní police nemají přesáhnout výšku 2000 mm. Šířka pracovní plochy by měla měřit min. 800 mm a více. Výška činí 900 mm až 1100 mm, dle účelu pracovní ploch, zdali se jedná o kuchyňskou linku nebo pohostinský bar.

Obr. 8. Rozměry pracovní plochy (Dlabal 1978)

3.6.4 Rozměry sedacího nábytku - křeslo

Rozměr sedacího nábytku se bezpodmínečně odvíjí od rozměrů jejich uživatele. Odpočinková křesla jsou určena především k odpočinku a relaxaci, a pro tento požadavek je důležitým aspektem správný ergonomický tvar sedáku a sklon opěradla, jež je nejdůležitější částí a mělo by co nejlépe kopírovat páteř uživatele.

Obr. 9. Rozměry sedacího nábytku (Dlabal 1978)

Různé způsoby odpočinku a pohodlí jsou závislé na povrchové úpravě (měkkosti), rozměrech a sklonech sedáku i opěradla. Tyto parametry určuje účel. Vedle hovorových křesel s područkami i bez područek vyžaduje bytové prostředí křesla odpočivná umožňující pohodlné sezení s nízkým, ale i vysokým opřením beder, zad i hlavy. Dále také křesla umožňující různé nastavení úhlu opěry a polohy sedáku. Typy křesel mohou být houpací, rozkládací, ale i křesla tzv. dlouhá, poskytující odpočinek v pololeže (Dlabal 1978).

3.6.5 Rozměry sedacího nábytku - židle

Židle nabízí širokou potřebu využití sedacího nábytku. Posluguje široké potřebě funkcí v celém procesu bydlení. Mohou mít funkci jídelní, odpočivnou nebo pracovní. Pro navrhování optimálně vyhovující židle v zásadě platí následující parametry:

- ❖ Mezi horní plochou sedáku a horní plochou jídelního stolu by měl být rozdíl 220 mm – 270 mm.

- ❖ Hloubka sedadla je jedním z nejdůležitějších kritérií pro přirozené a pohodlné sezení. Po dosednutí a plném opření by měla zůstat mezera mezi plochou lýtkové části pod kolenem a hranou sedáku při položení chodidel plnou plochou na zemi.
- ❖ Plocha sedáku spolu s hloubkou sedadla by měla zabezpečovat pocit jistoty při dosedání.
- ❖ Některé židle disponují područkami, které usnadňují vstávání, usedání a zabezpečují trup před vychýlením do stran. Tyto područky by měly být o 30 mm výše než loket nad sedací plochou.
- ❖ Výška židle jídelní má typickou výšku 450 mm – 470 mm od země. Židle pracovní jsou určeny hlavně pro práci v sedě u zvýšené pracovní plochy, a tak by se výška sedáku této židle měla pohybovat v rozmezí 650 mm – 800 mm od země.

3.7 Antropometrie

Antropometrie je obor, který se zabývá měřením, popisem a rozbořem tělesných znaků charakterizujících růst a stavbu těla. Vychází z antropometrických bodů, které jsou mezinárodně schváleny. Tyto body jsou snadno nahmatatelné na kostním podkladu na přesně definovaných místech, kde je lidská kostra pokrytá pouze kůží, a ne svalem nebo tukem. Měřený rozměr je přesně definován normami.

Pro interiér a nábytek je antropometrie důležitým poznáním pro správné navrhování a dimenzování nábytku. Člověk se vždy snažil vyrábět předměty v souladu s rozměry a proporcemi lidského těla tak, aby byla zaručena jejich optimální funkce. U nábytku se proto jeho parametry odvíjí z tělesných proporcí uživatele (NIS 2015).

Rozměry lidského těla jsou jedním z výchozích podkladů pro dimenzování bytového prostředí – vnitřního zařízení a zejména nábytkových předmětů. Na jejich základě je možné stanovit normy nábytkových a jiných zařizovacích předmětů potřebných v procesu bydlení.

Při navrhování interiérů by měl architekt hlavně brát v potaz, jaké jsou průměrné rozměry v populaci. Důležité nejsou pouze základní míry lidského těla, jako je výška stojícího člověka nebo šířka v ramenou, ale rovněž proporce a vzájemné vztahy jeho částí. Z nich jsou následně

odvozovány další rozměry, které se poté přímo objevují ve vytvářeném prostoru. Jsou to například průchozí šířky a výšky (Dlabal 1978).

4 ANALÝZA SOUČASNÉHO STAVU POHOSTINSKÝCH PROSTOR

Současné pohostinské podniky a kavárny se od těch minulých příliš neliší díky tomu, že si do dnešních dob zachovaly původní ráz a interiér z dob svého vzniku. Denní kavárny nabízí široký sortiment teplých a chlazených nápojů včetně drobného občerstvení, které tvoří pouze doplněk. Jiný rozměr služeb nabízí větší kavárny s večerním provozem. Hosté tak mohou zažít neopakovatelnou atmosféru, díky které si daný podnik oblíbí a rádi se tam vrací nebo mají tendenci vyhledávat změnu a porovnávat kvality služeb a atmosféru rozdílně zaměřených kaváren.

Hostům kaváren většinou zpříjemňuje návštěvu reprodukováná hudba, při níž mají hosté možnost projevit své taneční nadání, v případě větších podniků se také setkáváme i s živou kapelou. Zde je na místě dobře řešená akustika a dobrá viditelnost z každého místa prostoru, k čemuž lze využít různých výšek podlahových ploch.

Mnoho kaváren v dnešní době využívá možnost prostoru přilehlých ulic a chodníků pro venkovní posezení na tzv. zahrádkách, a to zejména v letních měsících. Lázeňská města nabízí také specifické kavárny s koncertní hudbou.

Moderní doba se také promítla do pohostinských zařízení, a tak vznikly internetové kavárny, jejichž obliba je zejména mezi mladými lidmi. Jedná se především o studenty a turisty, kteří tak využívají levnou a dostupnou komunikaci s domovem. V současné době poskytují tyto podniky kromě standardního bezdrátové připojení, tzv. wifi, také možnost využití místních počítačů nebo vlastních notebooků. Internetové kavárny vznikly především za dvojitým účelem: tím prvním bylo usnadnění přístupu veřejnosti k internetu a za druhé měly tyto podniky plnit funkci klasické kavárny – tzn. nabídnout svým hostům příležitost trávit svůj volný čas v příjemném prostředí s možností občerstvení. V dnešní době však příliš neprosperují, protože příčinou je neustále se rozšiřující dostupnost internetu, a tak svoji nabídku služeb tyto kavárny zaměřují spíše na sortiment občerstvení.

Oblibou posledních let jsou dětské kavárny, které vznikají jako místa spojující pohodu a relaxaci pro dospělé se zábavou a rozptýlením pro děti. Tyto podniky se také soustřeďují na organizaci dalších aktivit, jako jsou například divadelní představení pro děti nebo semináře

pro rodiče. Prostor je však zejména přizpůsoben dětem. Dominantou celého prostoru je většinou rozsáhlejší hrací prostor pro děti obsahující hračky a zábavné hrací prvky. V blízkosti tohoto pole jsou rozmístěny stolky, a tak rodiče mohou sledovat své ratolesti a být jim nablízku v případě potřeby. Kavářenské vybavení zahrnuje také nábytek ergonomicky vyhovující dětem a jejich velikostem. Celý interiér doplňují hravé barvy s kreslenými zvířecími motivy, a to nejen na stěnách, ale i na již zmíněném nábytku.

Nový trend, který do Evropy přišel z Ameriky a zaplňuje postupně náš trh, je fenomén „coffee 2 go“, jehož významem je káva podávaná s sebou do přenosných kelímků. Tento trend souvisí i s rozvojem velkých obchodních center, ve kterých mají tyto podniky dobrý prodej. Tyto kavárny fungují na franchisingovém principu stejně jako fastfoody. Jsou to například Coffee Heaven, Coffee shop Lavazza nebo Starbucks. Tyto podniky si zakládají na kvalitní kávě, občerstvení a dobrém marketingu, jehož hlavní součástí je i způsob servírování. Používají plastové či papírové obalové materiály, ve kterých je možné občerstvení vzít s sebou kamkoliv. Interiéry těchto podniků jsou často vybaveny v podobném stylu jako klasické kavárny. Základní prvek interiéru většinou tvoří dřevo doplněné o kovové prvky. Celý interiér dotváří grafika s kávovou tematikou umístěné na stěnách či podlaze. Kombinace teplých tónů hnědé barvy a materiálu dřeva skvěle doplňuje koncept tzv. třetího místa – mezi domovem a prací, tam kde člověk může relaxovat a setkávat se s přáteli.

Ve velkých městech existují tzv. literární, literárně-kulturní kavárny. Interiér je stylově vybavený a kompletovaný jako příjemné prostředí pro poklidné čtení a relaxace u knihy. Hlavním programem takovýchto kaváren je režie programů nabízejících autorské pořady, autogramiády a křty známých literárních spisovatelů. Také organizuje vernisáže známých i začínajících umělců, a tak některé prostory připomínají výstavní galerie. Neodmyslitelnou součástí poetických kaváren jsou specializovaná knihkupectví s knížkami poezie.

Úpadek kavářenského oboru zapříčinil komunistický režim v 50. letech 20. století. V 90. letech 20. stol. se některé podniky podařilo obnovit a rekonstruovat tak doby minulé. Proto vznikaly kavářenské prostory v retro stylu a chtěly si tak zachovat osobitý ráz zaniklé minulosti. Vytváří pak jedinečnou atmosféru díky vybavení interiéru starým nábytkem. Avšak například v Londýně nebo jiných velkých evropských městech tyto autentické kavárny rychle mizí a nahrazují je již zmíněné řetězce rychlého občerstvení, tzv. fast food.

4.1 Analýza interiérů pohostinství

„Veřejný interiér je vždy řešen jako prostor nejen pro zadavatele a uspokojení jeho potřeb, ale také jako prostor pro klienty zadavatele. Zadavatel musí vždy brát ohled na potřeby svých zaměstnanců, ale i klientů a již v zadání řešit případné provozní rozpory a stanovit jasnou provozně prostorovou koncepci“ (Hála 2009).

Vedle historických, kulturních či literárních interiérů kaváren zdomácněly i stylové designové kavárny. Vynikají současným neotřelým vzhledem a podávají jasný výtvarný koncept. Zatímco některé kavárny mají uhlazený elementární designový interiér, jiné starší kavárny jsou hodny obdivu kavárny se secesním nebo art deco interiérem, se kterou navíc bývají často spojeny slavné osobnosti minulosti.

Návštěva takovýchto kaváren představuje jedinečný zážitek, protože je zde součástí atmosféra dob dávno minulých kdy mezi výjimečné návštěvníky patřili lidé jako například Albert Einstein, Franz Kafka či Karel Čapek. Tato kavárenská prostředí ztělesňovala místa kde spisovatelé, umělci či intelektuálové trávili většinu času a nabírali fantazii pro svá díla, o kterých zde i debatovali. Byl to veřejný prostor, kde se odehrával život obyvatelstva a vznikaly i nové revoluční myšlenky.

Interiér by měl navazovat na celkový vzhled budovy, ve které je situován. Jeho tvorba probíhá ve starším objektu kde je na místě rekonstrukce, či v nově vystaveném budově. Vhodné stavební území bývá zpravidla na západě a jihu, protože vítr většinou vane z jihu na západ a přináší tak čerství vzduch (Neufert a Neff 1999).

Architektonický princip interiéru však zůstává do dnešních dob stále stejný. Základ interiéru tvoří jedna nebo více propojených prostorných místností se společným hlavním vchodem. Projektu pohostinství musí předcházet pečlivé plánování provozu podniku. Pro návrh je nutné vědět, kdo budou návštěvníci restaurace a v jakém množství (Neufert 1995). Vybavení a zařízení sestává ze stolků obklopených židlemi dřevěnými či plastovými, dále křesly, pohovkami nebo polstrovanými lavicemi. Stolky by měly převládat dvou či třímístné, kulatého, oválného či čtvercového a obdélníkového tvaru, nejlépe takové, které umožní jejich seskupení v případě velkého provozu hostů. Kavárenské stoly jsou menší než jídelní. Vhodně

jsou především stoly na centrální noze. Neodmyslitelnou součástí je pracovní zázemí pro obsluhu, a sice tzv. ofis, kde se odehrávají přípravné práce občerstvení. Tato místnost by měla být dělena od prostoru pro hosty tak, aby zákazníci neviděli na pracoviště. Základním vybavením tohoto prostoru je mnoho úložných a odkladových ploch.

Součástí bytového prostoru pro hosty je barový pult kde se také odehrává příprava a samostatná činnost obsluhy. Umístit bar je možné v oddělené části interiéru od frekventovaného prostoru nebo naopak v nejméně frekventované části. Tento bar disponuje pracovní plochou pro přípravu malých pokrmů nabídky a přípravy nápojů, a také nezbytně nutnou odkladnou plochou včetně policového systému. Nutnou součástí je také dřez s odkapávačem, popřípadě myčka nádobí menšího provedení. Dalším vybavením celého prostoru je drobnější nábytek sloužící pro pohodlí hostů, jako jsou stojany na noviny, věšáky na oděv. Sortiment zařízení je v dnešní době velmi rozsáhlý. Takový výraz mají kavárny všude v Evropě. Vybavení musí být vyhovující ergonomickým předpisům, a také předpisům Evropské unie. Například pohostinský podnik musí poskytovat hygienická zařízení, které musí být jeho součástí, a to z důvodu nabízející možnost konzumace jídla, jež soustřeďuje ve své nabídce. Otázkou je zdali má takto tradičně vypadat i kavárna 21. století, jež je dobou vědeckých pokroků a techniky, s velkým výběrem materiálů, barev a širokou možností jejich zpracování. V důsledku tvrdé globalizace ekonomiky se také design stal globálním jevem, který se v nynějším industrializovaném světě používá jako prostředek k upoutání pozornosti.

Kultura trvalého vývoje v oblasti vědy o vlastnostech použití materiálů vedla k velké spoustě technologických vyspělých materiálů, které nás nutí měnit dřívější názory na to, jak by se plastické hmoty, kovy, sklo, keramika a jiné materiály měly za obvyklých podmínek chovat (Fiell 2004).

„Záležitosti technologií už nejsou zvládnutelné jednou osobou a designer se stává spíše nositelem odpovědi na různé další otázky. Tvoří jakýsi příběh objektu pro širokou veřejnost, stává se šířitelem nových myšlenek a technologií, vztahu reálna a virtuálna, vztahu k ekonomice, ekologii, přírodě“ (Kanická 2007).

4.1.1 Analýza pohostinských prostor v České republice

Z kaváren moderního typu je namístě zmínit brněnskou kavárnu Café Art a díla designéra a architekta Martina Hrdiny. Díky velkému ohlasu na tento zmíněný podnik lze považovat Brno za tuzemské město designových kaváren. Kavárna se nachází ve stejnojmenném známém brněnském kině. Hlavním výrazem interiéru je dominantní kombinace černé a bílé barvy na zeleném pozadí. Zároveň dalším prvkem, který svým opakováním budí pocit kubistické typografie a výrazně tak podtrhuje celý interiér, je motiv Poirot Romany Zubalové. Kavárna decentně vyvolává pocit prvorepublikové atmosféry, na čemž se podílí zejména nábytek, a sice židle z ohýbaných trubek, vycházející z modelu navrženého v roce 1931 pro firmu Thonet.

Obr. 10. Café Art (zdroj internet)

Jednou z nejlépe hodnocených kaváren našeho hlavního města Prahy je kavárna Ema Espresso Bar. Tento podnik nemá příliš dlouhou tradici a je jedním z novějších moderních kaváren v České republice založený v roce 2013. Oblíbený je nejen pro přípravu výběrové kávy, ale také pro svůj interiér, díky kterému byl tento podnik nominován do kategorie Nejlepší nový podnik 2013. O skvěle zpracovaném projektu této kavárny hovoří úspěch v prestižní kategorii Nejlepší kavárna, ve kterém zvítězil. Tomu přispěl právě originální interiér, kterému vévodí školní tematika (tzv. collage style look) z 80. let. Působí nedbalým dojmem školní třídy a industriálního prostředí, ale zároveň je vnitřní uspořádání elegantní

a jednoduché spolu se základním výběrem neutrálních barev jako je bílá, béžová a barvy dřeva. To vše je doplněno designovými prvky jako je závěsné osvětlení a jiná dekorace.

Obr. 11. Ema espresso bar (zdroj internet)

Z kaváren, jež mají historického ducha a tradici již od 20. století či dokonce 19. století, je například velmi oblíbená Kavárna Slavia nacházející se na nároží Národní třídy a Smetanova nábřeží v městské části Praha 1.

Obr. 12. Kavárna Slavia (zdroj internet)

Otevřena byla v roce 1884 a vítala zejména společnost milující kulturu sousedního Národního divadla. Tato kavárna je již od dob první republiky významnou symbolickou součástí Prahy a zejména českého kavárenství fungující do dnešních dob.

Další symbolickou kavárnou tohoto typu je kavárna Savoy, taktéž Praze. Její vznik sahá do konce 19. století. Café Savoy pokračuje v prvorepublikovém stylu a atmosféře. Nachází v přízemí secesní budovy, kde převládá historický dřevěný interiér. Tento dobový interiér podtrhuje schodišťové zábradlí a zejména památkově chráněný neorenesanční barevný strop s historií sahající do 19. století, do roku 1893. Stěny prostoru zdobí vystavené lahve vína ve vestavěných vitrínách. Celý prostor doplňují dobová zařízení jako jsou dřevěné secesní židle a mramorové stolky, křišťálové lustry a kredenc typický pro tehdejší dobu. Výhodou jsou velká okna, jež dovnitř pouštějí dostatek světla, a tak je prostor velmi příjemně prosvětlený.

Obr. 13. Café Savoy (zdroj internet)

Neméně známým podnikem s atmosférou historické doby je kavárna Obecní dům v Praze. Tato kavárna je jedinečná svým dochovaným původním secesním stylem. V období secese byla velmi inspirativní víra v expresivní charakteristiky tvaru, čar a barev, a taktéž i v důraz na tvorbu uměleckých děl (Dempsey 2005).

Interiér kavárny Obecní dům je řešen dispozičně jako klasický kavárenský prostor, který dotváří originální boxy s nízkým či vysokým předělem pro soukromé užití. Zmíněné boxy jsou vyrobené z noblesního mahagonu a lavice, jež jsou jejich součástí, jsou potažené kůží. V interiéru se dochovalo původní vybavení, do kterého patří větší část stolového zařízení, které doplňují jejich odborně zhotovené kopie. Majestátnost celého interiéru výrazně

podtrhují doplňky, jako jsou dobové, křišťálovo zlaté lustry a zejména také ornament, který byl v době secese žádoucí. Interiér dotváří obrazová umělecká díla.

Obr. 14. Kavárna Obecní dům (zdroj internet)

4.1.2 Analýza pohostinských prostor zahraničí

Ze současnosti designových světových pohostinských zařízení stojí za zmínku restaurace, kavárna a bar The Ozone, která se nachází v Číně ve městě Hong Kong. The Ozone je místo, kde člověka obklopí umělé prostředí přírodních struktur a imaginární svět plný prostorových kompozic nepravidelných linií.

Obr. 15. The Ozone (zdroj internet)

Řadí se spíše mezi extravagantní moderní styl interiérového designu. Prvky, které tvoří tento interiér, jsou tvořeny z materiálu Corian, který je pro svou tvárnost nejlépe vyhovujícím materiálem, a tak dovolí vytvářet atypické tvary takřka bez omezení.

Zajímavou ukázkou soudobého veřejného interiéru je bar a restaurace The Frame Lounge Bar v Řecku, Athénách. Je to dynamický projekt, ve kterém si designer pohrával s liniemi nabízejícími multi-užívání syntetických povrchů, a odbourává tak stereotyp užívání geometrie ve vztahu k činnosti člověka. Jako hlavní materiál je zde použit umělý kámen Staron a dále španělský mramor, známý pod názvem Emperador.

Obr. 16. The Frame Lounge Bar (zdroj internet)

The Banq je restaurace nacházející se ve Spojených státech amerických, konkrétně v Bostonu. Tento projekt vyhrál cenu za nejvýraznější a nápaditý design interiéru, který sestává z dřevěné konstrukce, jenž celému interiéru dominuje na první pohled.

Obr. 17. The Banq (zdroj internet)

Tato konstrukce vytváří pohled a zakrývá pohledy na mechanická zařízení jako je osvětlení nebo vzduchotechnika. Dřevěné lamely harmonicky a elegantně slučuje stěny a strop, jenž vytváří neopakovatelnou atmosféru.

4.2 Analýza současných trendů a materiálů v pohostinství

Designer využívá materiály a konstrukce v procesu návrhu interiéru velmi intenzivně. Jejich znalost je důležitá nejen z estetického hlediska. Je nutno znát praktickou stránku věci (Boháčková a kol. 2013).

V současné době je škála materiálů pro výrobu interiérových prvků velmi široká. Velice oblíbeným materiálem v současnosti jsou polymerní materiály – plasty. Například tzv. umělý kámen je velmi vyhledávaný zejména při zařizování interiérů, a to díky jeho skvělým užitným, a také estetickým schopnostem.

4.2.1 Syntetické materiály - umělý kámen

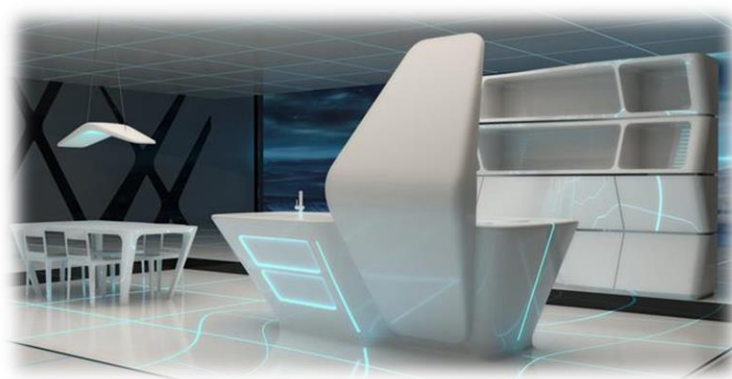
Na rozdíl od klasického kamene má umělý kámen výhody jako je pevnost a nenasákavost, a také ho lze opravit v případě poškození. Solid Surface materiál, jinak řečeno umělý kámen, je moderní kompaktní neporézní materiál, který se používá především při zařizování veřejných či soukromých prostor, a to firemních nebo komerčních interiérů. Mezi takové patří například níže uvedené materiály.

Corian

Corian® je umělý kámen, který vyvinula společnost DuPont™. Je vyrobený z přírodních minerálů a čistého akrylového polymeru. Corian je pevný syntetický materiál beze spojů. Je to neporézní materiál, čímž vyniká dokonalou hladkou plochou, která se snadno udržuje či obnovuje. Proto je tento materiál vhodný po hygienické stránce.

Corian je vynikající pro své schopnosti tvarování do atypických podob, i přesto si zachovává vlastnosti a funkčnost. Lze jej opracovávat podobně jako například dřevo, a sice řezat, lisovat (tvarovat) za tepla při 180 °C. Je možné ho také osazovat elektronikou jako je televize nebo diodová světla. Výhodou tohoto materiálu je možnost tvořit interiér bez ostrých

hran. Vyrábí se v barevném provedení, a to ve více jak 100 druhů barev, přičemž lze také provádět intarzii. Corian je velmi perspektivní co se týče kreativity v designu. Jeho tvárnost, odolnost, pevnost a v neposlední řadě také vyhledávaný luxusní vzhled, dal tomuto materiálu možnost stát se vyhledávaným materiálem pro potřeby designerů, architektů a výrobců nábytku. Uplatnění nachází jak v domácnostech, tak i v komerčních prostorech jako jsou galerie, kavárny, restaurace, banky, obchody nebo administrativní budovy. Díky jeho široké škále použití a zpracování lze tento materiál kombinovat s dalšími materiály jako je dlažba, žula, sklo a nerez ocel, a tím je možné jeho použití například i v nemocničních zařízeních.

Obr. 18. Produkty z materiálu Corian (zdroj internet)

Montelli

Tento umělý kámen má velmi podobné vlastnosti jako již zmíněný Corian, ale v tomto případě je jako pojivo použita pryskyřice na bázi polyesterů. Je ceněný pro své vynikající mechanické vlastnosti. Je tvrdý, houževnatý a otěruvzdorný. Opracovává se řezáním, frézováním, broušením a lepením.

Umělý kámen Montelli je zcela hygienickým materiálem, a proto má dobré uplatnění ve veřejných i soukromých prostorech, jako jsou kuchyně či restaurace nebo nemocniční prostory. Tento umělý kámen nelze tepelně vytvarovat jako umělý kámen Corian, avšak frézováním lze docílit oblých hran v interiéru.

Staron

Umělý kámen Staron sestává z akrylové pryskyřice (methyl methacrylate) a přírodních minerálů. Tento umělý kámen je pevný a neporézní. Je homogenní a je složený ze směsi přírodních minerálů a akrylátu. Umělý kámen Staron vyrábí společnost Cheil Industries. Mezi jeho silné přednosti patří tvrdost, snadná údržba a oprava povrchu, odolnost proti poškrábání a skvrnám. Desky umělého kamene jsou vyráběny běžně v tloušťce 6 mm a 13 mm a ve 40ti barevných odstínech.

4.2.2 Přírodní materiály

Každý druh dřeva se vyznačuje specifickými vlastnostmi, barvou a odolností, jež v průběhu historie namnoze rozhodovaly o tom, k jakým účelům se jednotlivé materiály používaly (Mikulka 2009).

Dřevo, které se dostává na trh bývá většinou již opracované. To znamená, že kmeny stromů jsou nařezané na standardní rozměry a prodávají se v podobě řeziva. Mezi průmyslově vyráběné materiály, jenž jsou výsledkem úspěšné snahy vyřešení problému v celosvětovém nedostatku dřeva, patří například laťovka, překližkové desky, dřevotřískové desky a další typy desek na bázi dřeva.

Masivní dřevo

O masivním dřevu, jako o zdraví prospěšném materiálu se ve své knize s názvem Zdravý domov (The healthy house) zmiňuje australský architekt Sydney Baggs, který je toho názoru, že právě masivní dřevo je tím nejzdravějším stavebním materiálem na planetě Zemi. Zejména to je důvod, proč v poslední době stává stále více vyhledávaným materiálem u lidí, kteří dbají o své zdraví. Sydney Baggs v této knize také popisuje úžasné schopnosti masivního dřeva absorbovat toxické plyny a páry. Dále jeho akumulární schopnosti, odolnost vůči elektrostatickým nábojům apod. Nejvíce si však autor knihy cení výroby produktů z tohoto dřeva, jelikož nemá žádný negativní dopad na ekologii a naopak má pozitivní vliv na zdraví lidí (Baggs 1996).

Masivní dřevo je mnoha generacemi prověřený stavební materiál, který splňuje nejvyšší kritéria pro zdravé bydlení. Je dražší než dýhovaný povrch v závislosti na druhu dřeviny. Je to dané vyšší cenou materiálu a větší pracností. Možnosti povrchových úprav jsou stejné jako u dýhovaného povrchu. Většinou se používá na hodně povrchově a konstrukčně zatěžované výrobky, jako jsou interiérové schodiště, zábradlí atd. Na interiérový nábytek se z větší části používá dýhovaný povrch z důvodu tvarové stálosti materiálu, protože masivní dřevo má ve větších plochách tendenci pracovat a v horším případě se kroutit. Použití materiálů a povrchů na výrobu interiérového nábytku se většinou řídí danými pravidly:

- ❖ Na tzv. nepohledové části, což jsou vnitřní části nábytku, se používá většinou lamino díky své přijatelné ceně, široké škále povrchů a snadné údržbě. K olepení hran se používají převážně ABS hrany o síle od 0,5 mm do 3 mm.
- ❖ Na tzv. pohledové části – vnější, se u dražšího nábytku používají finančně náročnější materiály jako je dýha lakovaná/olejovaná či lak barevný polomatný/lesklý. Tyto materiály vynikají luxusním vzhledem, a proto se používají zejména pro efekt designu nábytku.

Materiály a jejich povrchy lze také rozdělit podle finanční náročnosti od nejlevnějších až po ty nejdražší.

Lamino

Vzhledem k vlastnostem je vhodné používat LTD, DTD-L desky na korpusy nábytku a minimálně namáhané plochy.

- ❖ Lamino polomatné je nejlevnější a nejpoužívanější materiál pro výrobu interiérového nábytku. Jedná se o dřevotřískovou desku, která je oboustranně polepená tenkou dekorovou folií. Tento materiál se vyrábí v nepřeberném množství dřevodekorů nebo pastelových odstínů. Jsou k dostání různé síly, ale i povrchy dle požadavků struktury nebo stupně matu a vyznačuje se snadnou údržbou.
- ❖ Lamino lesklé je dražší než lamino polomatné, dle kvality povrchu a výrobce. Ve většině případů se jedná o stejný materiál jako u lamina polomatného, a nebo je

použita dřevotřísková deska polepená laminátem, což je silnější povrchová vrstva (nejčastěji 0,8 mm silná). Ta se používá zejména na pohledové části nábytku, jako například kuchyňská dvířka, ale lze ji v interiéru použít v podstatě kdekoliv mimo vnějších částí koupelnového nábytku, a to kvůli technologii olepování hran, aby vydržely dlouhodobě ve vlhkém prostředí, musí být jednotlivé díly ze všech stran zalakované.

- ❖ Povrch barevný polomatný lakovaný je dražší než lamino. To udává cena materiálu a pracnost, ale také vlastnosti, např. odolnost proti vlhkosti. Tento lak je často používán na MDF desku. K dispozici je široká škála barevných odstínů. Takto upravený povrch působí luxusnějším dojmem než lamino.
- ❖ Povrch barevný lesklý lakovaný je relativně dražším materiálem, což je dáno hlavně větší pracností. Je také možné vybírat z široké škály barevných odstínů a vyznačuje se stejnými vlastnostmi jako u matného barveného laku.
- ❖ Dýhovaný povrch je dražší než lamino podle druhu dřeviny a použité povrchové úpravy. Opět je to dáno kvalitou materiálu a pracností. Z většiny se oboustranně polepuje dřevotřísková deska. Široká škála dřevin a možnosti dalších úprav jako je například moření, se vyznačuje větší barevnou variabilitou a luxusnějším dojmem. Lze ji upravovat přírodními oleji nebo lakováním, které však zanechá film, a tak je možné při tomto způsobu vybrat od matných povrchů, až po vysoký lesk a povrch odolává vlhkosti.

Laminát

Laminátové desky HPL (HPL = High Pressure Laminates = vysokotlaké lamináty) jsou kvalitní velkoformátové desky, pro jejich výrobu se používá vrstvený papír impregnovaný pryskyřicemi, který je za vysokého tlaku a teploty slisován v homogenní pevnou desku.

Díky technologii zpracování jsou kompaktní desky HPL vysoce odolné a vyznačují se vysokou životností s minimálními náklady na údržbu. K dispozici jsou v široké škále dekorů, formátů a tloušťek. Kompaktní desky HPL jsou vyráběné dle normy EN 438 a jsou dostupné také v provedení pro použití v exteriérech.

4.2.3 Podlahy

Podlaha je důležitým prvkem v návrhu interiéru, jejíž design musí korespondovat se stylem navrhovaného prostoru. Avšak záleží na účelu dané místnosti, kde je podlaha navrhována.

4.2.3.1 Litá podlaha

Každá z podlah tohoto druhu je unikátní a individuálně přizpůsobená danému interiéru, což je nespornou výhodou pro design. Litá podlaha nabízí širokou škálu zpracování. Liší se druhem, a sice například bázi cementové stěrky, epoxidové či polyuretanové. Nejčastěji se však pracuje s polyuretanem. Má velmi příznivé technické vlastnosti předurčující tento materiál do naprosté většiny interiérů. Tento druh podlah poskytuje mnoho možností zpracování a úprav – povrch může být pružný, lesklý nebo průhledný.

Tento materiál lze téměř libovolně tónovat a aplikovat do nich jiné materiály, jako například kámen, dřevo nebo ji libovolně dekorovat. Důležitou výhodou je také bezešvost všech těchto systémů. Polyuretan vyniká lehkou pružností materiálu, jenž má za výsledek příjemnou chůzi po měkkém povrchu. Velmi příznivé jsou také tepelné a izolační vlastnosti. Velká výhoda tohoto druhu podlah je hypoalergennost, díky které je vhodný do veřejných prostor jako jsou např. nemocnice.

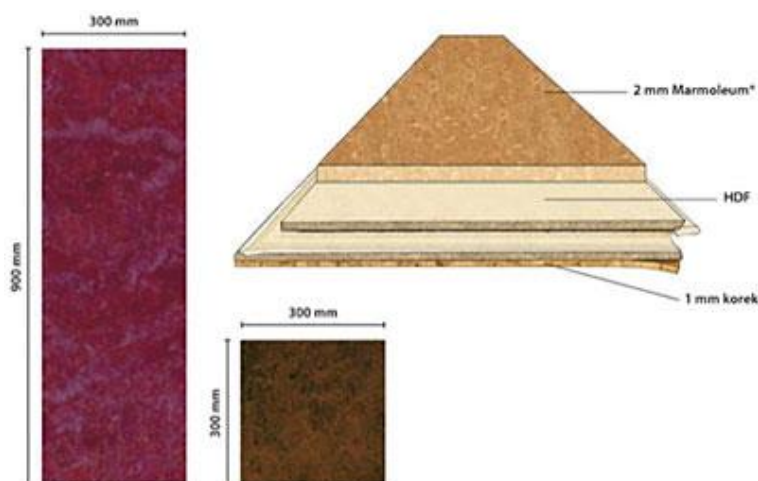
Pozoruhodná je podlaha Sika Dekor od společnosti Sika. Jde o jednoduchý systém na bázi cementu, jenž má samonivelační vlastnosti – vyrovnání starých i nových podkladů pod dlažby, plovoucí podlahy, podlahoviny (koberce, PVC). Mohou však tvořit i konečnou nášlapnou vrstvu. Tato modifikovaná cementová hmota je dále pigmentována do mnoha odstínů a na závěr se uzavře transparentním polyuretanovým lakem. To vše dává možnost použít tento druh materiálu kdekoliv.

4.2.3.2 Plovoucí podlaha

Marmoleum® click je přírodní plovoucí podlahovina. Její vrchní vrstvu tvoří materiál Marmoleum®, který je vyráběn ze směsi obnovitelných surovin a tím nepoškozuje životní prostředí. Nejdůležitější složku tvoří lněný olej, který je získáván z rostlin lnu. Společným smícháním s pryskyřicí, dřevitou moučkou, vápencem a přírodními pigmenty vzniká směs,

kteřá je pod vysokým tlakem lisována na jutovou textilií. Pod vrchní vrstvou materiálu Marmoleum® je umístěna voděodolná, extrémně hustá dřevovláknitá HDF deska opatřená z rubu vrstvou korku. Tento materiál však není vhodný do prostorů se zvýšenou vlhkostí, jako jsou koupelny a sauny.

Instalace materiálu Marmoleum® click je opravdu jednoduchá a časově nenáročná, navíc lze ihned po pokládce podlahu používat. Lamely i čtverce se v pravém slova smyslu spojují „zakliknutím“. Pokládka se provádí bez lepení a díky novému patentovanému zámkovému systému „click“ bude pokládka ještě snadnější a jednodušší. Může být instalován podklad, který je rovný, hladký, pevný, celistvý, čistý a trvale suchý. Při značně nerovném podkladu (nerovnosti 2 mm a více) je nutná dodatečná příprava podkladu.

Obr. 19. Marmoleum (zdroj internet)

4.2.3.3 Vinylová podlaha

Hlavní součástí komfortu podlahy veřejných prostor je bezpečnost pod nohama, a to z důvodů vyššího rizika poranění při uklouznutí a pádu, jenž některé prostory představují. Příkladem bezpečnostních podlah je podlaha Safetred Dimension, jenž byla vyvinuta pro veřejné prostory, kde je požadován moderní design a zároveň bezpečnost chůze. Jejimi výhodami jsou trvanlivost, pevnost a zejména vynikající protiskluznost za mokra i sucha, díky přídavku granulí oxidu hlinitého. Splňuje tak požadavky kyvadlového testu TRRL – protiskluzné vlastnosti.

Podlaha Safetred Dimension je k dispozici trojrozměrném vzoru s barevnými a perleťovými střípky pro designový vzhled, a dále také v několika různých barvách. K hlavním kladným bodům vinylových podlah řady Safetred patří opětovné využití a recyklace. Obsahují až 60 % recyklátu výrobního odpadního materiálu a 42 % přírodních surovin jako jsou sůl a minerální plniva.

4.2.3.4 Dlažba na bázi dřeva

Novým typem dlažebních podlah je inovativní produkt podlaha Celenio od výrobce německého výrobce HARO. Je to dlažba vyrobená z materiálu na bázi dřeva Harolith® s moderními povrchovými strukturami a barvami.

Celenio má vynikající vlastnosti – je odolné vůči odštipnutí a rozbití. Materiál Harolith® zaručuje, že je dřevěná dlažba flexibilní a garantuje vysokou odolnost vůči prasknutí. Spojuje jedinečný pocit příjemného tepla, a stanovuje tak nové standardy v pohodlí. Teplá dřevěná dlažba dodá prostoru vyváženou a estetickou atmosféru. Celenio lze použít i na obklad stěn. Je to unikátní materiál se snadnou instalací a údržbou. Vybírat lze z velké škály dekorů.

4.2.4 Barva v interiéru

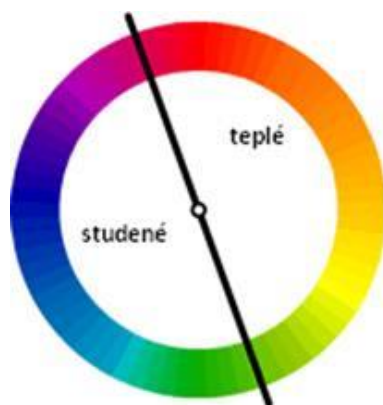
„Barevnost je neoddělitelnou součástí prostředí, která významně ovlivňuje naše vědomí a podvědomí. Jen v prostorech přirozeným uspořádáním barev se budeme cítit bezpečně a jistě“ (Dlabal 1992).

Barvy mají vliv i na představu člověka o rozměrech daného prostoru. Ovlivňují náladu i duševní pohodu, proto má výběr odstínů v jednotlivých místnostech velký význam na harmonické trávení času na těchto místech. Obecně platí, že výrazné tmavé intenzivní barvy prostor opticky zúží, naopak klidné a vlídné světlé barvy dodají pocit většího prostoru. Tmavé barvy vnímáme jako těžké, a proto mohou na člověka působit negativně, zatímco světlé barvy, jakožto lehké, mají pozitivní vliv na psychiku.

Například pan Dlabal ve své knize Interiéry v pohostinství píše, že při zkoumání vlivu barev bylo jejich vhodným použitím zjištěno např. zvýšení pracovního výkonu, nízká úrazovost a v pohostinských provozech se zvyšuje konzumace (Dlabal 1992).

Oční sítnice člověka umožňuje rozdílné vidění prostoru, a tak se různé barvy promítají v odlišných dimenzích. Některé barvy tak vyvolávají pocit, že se vzdalují od diváka. Obecně takto působí studená škála barev, především to jsou čisté odstíny barvy modré. Opačný dojmem mohou působit jiné barvy – teplé, které se vizuálně přibližují k divákovi, předsunují se. Výběr barev by měl být podřízen funkci místnosti (Starmer 2007).

Obr. 20. Barevná typologie (zdroj internet)

4.2.5 Osvětlení

Nejdůležitějšími kritérii při výběru osvětlení veřejných prostor je vytvoření požadované atmosféry, která by měla odpovídat charakteru daného podniku.

Velké množství světla je přínosné pro konzumaci pokrmů, hodí se však spíše do závodních jídelen. Naopak méně světla mířící na vybrané prvky interiéru (stoly, bar) vytvoří zajímavý akcent a dodá prostoru intimitu. Pro tento příklad jsou nejvhodnější reflektorová svítidla, s jejichž použitím úzce souvisí kvalitativní parametry. Při nevhodném situování reflektorů do zorného pole zákazníků nebo pohybující se obsluhy může naopak dojít k nežádoucímu oslnění, které zapříčiní jejich nepohodu. Každý stůl by měl být osvětlen tak, aby hostům poskytoval kvalitní odpočinek. V daném interiéru by mělo dominovat teplé relaxační světlo navazující na barevné tóny interiéru. Pohostinská zařízení jsou ideálním místem pro využití širokého sortimentu moderních či klasických svítidel, ať už se jedná o svítidla stropní, nástěnná nebo svítidla bodová.

Stropní osvětlení je velmi funkční a je navrženo pro jakýkoliv styl interiéru. Svítidla pro hlavní i doplňkové osvětlení jsou stejně krásná jako užitečná. Do interiéru se používají stropní svítidla s měkčím světlem, které zajistí opálové sklo a kde není vidět světelný zdroj. Široká škála stropních svítidel nabízí nepřehledné množství výběru designových tvarů vhodných právě pro tvorbu interiéru.

Obr. 21. Stropní osvětlení (zdroj internet)

Nástěnná svítidla řeší problematiku osvětlení definovaného místa a nejen svou podstatou a funkcí, co do tvorby světla napomáhají k celkovému osvětlení místnosti. Avšak důležitou část tvoří samotný design svítidel, jež dotváří atmosféru a styl místnosti, a také to jak se zde budeme cítit. Vytváří relaxační a uvolněnou náladu, což je pro pohostinský prostor žádoucí.

Obr. 22. Nástěnné svítidlo (zdroj internet)

Vestavné bodové osvětlení je dnes běžnou součástí osvětlení interiéru. Jedná se především o svítidla aplikovaná do sádkokartónu. Díky odolnosti proti vnikání par, vody

a krycímu sklu, které zamezuje oslnění jsou v interiérech hojně využívána, jak veřejných, tak i domácnostech. Nabízí širokou škálu svítidel na úsporné zdroje, které se vyplatí pro dlouhodobější svícení, a dále také moderní, výkonné LED bodovky s dlouhou životností. Bodovkami lze vytvářet zajímavé efekty, což je pro veřejné interiéry výhodná možnost jak udělat prostor zajímavý a originální.

Obr. 23. Bodové osvětlení (zdroj internet)

Dnešním trendem jsou úsporná LED (Light-Emitting Diode) svítidla s dlouhou životností, kde nízká spotřeba je jejich hlavní předností. Světelné zdroje LED nabízí okamžitý náběh na plný výkon. Tato svítidla je možné uplatnit například k osvětlení určitých prvků, jako například baru, předělových stěn, textilií atd. Při použití různých barevných variant LED osvětlení je možné dosáhnout zajímavých a kreativních efektů právě při osvětlení veřejných prostor.

Obr. 24. LED žárovka (zdroj internet)

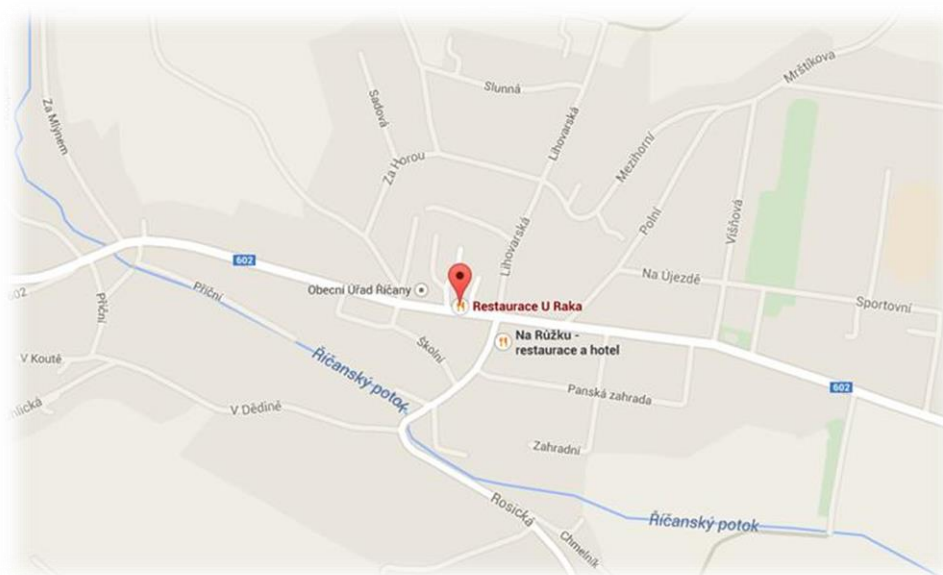
5 NOVÉ ŘEŠENÍ INTERIÉRU VE VYBRANÉM PROSTORU

V této části projektu je představen hlavní cíl a výsledek práce od postupného rozboru po finální řešení.

5.1 Informace o projektu

Pohostinské zařízení, tedy restaurace, o níž pojednává tato diplomová práce, byla založená v roce 1973 jako rodinný podnik, původně jako kavárna. Po roce 1989 se z původních zaměstnanců stali majitelé a tím nastala možnost vzniku nového zařízení. Restaurace a její gastronomie je zaměřená na řeckou kuchyni, a z toho také vychází celkový vizuální styl interiéru, který je určen k rekonstrukci.

Podnik se nachází v lokalitě Brno – venkov, konkrétně v obci Říčany, která je od města Brna vzdálená 22 km.

Obr. 25. Restaurace – poloha na mapě (zdroj internet)

Objekt, ve kterém se restaurace nachází, je jednopatrový dům s nástavbou, vystavěný roku 1960. Po čase proběhla rekonstrukce s následnou přístavbou podkroví, kde se nachází místnosti určené k soukromým účelům. V současné době se v přízemí domu nachází prodejna

drogerie, obchod s květinami. Restaurace se nachází v celém prvním patře. Objekt nemá bezbariérový vstup a nedisponuje výtahem.

Dosavadní interiér restaurace je navržen v řeckém stylu a disponuje velkým množstvím dekorací této jižanské destinace. Celkově však interiér nepůsobí kompaktně v souvislosti s přeplněním prostoru těmito detaily. Ty zahrnují velké množství výzdoby sušenými či umělými rostlinami, a dále rekvizitami řecké kultury včetně fotografií z těchto lokalit. Celkově prostor poskytuje 30 míst k sezení, který se dělí na kuřáckou a nekuřáckou část.

Obr. 26. Restaurace – interiér I (zdroj internet)

Interiéru dominuje dlouhý bar a zázemí obsluhy, které velkou část prostoru svým mohutným tmavým vzhledem příliš zaplňuje a zatěžuje. Zmíněnému nevhlednému stylu přidávají na intenzitě jednotlivé stoly, které jsou ohraničeny masivními dřevěnými přepážkami a vytváří tak kóje pro 4 až 6 osob. Interiér je tak zahlcen dřevěným materiálem, který doplňují stěny natřené bílou a modrou barvou, což je pro řeckou kulturu typické, ale v tomto případě působí chladným dojmem. Výhodou prostoru je velký počet oken po celé délce i šířce interiéru, která tak příjemně prosvětluje celý prostor.

Obr. 27. Restaurace – interiér II (zdroj internet)

5.2 Zadání projektu

Zadáním projektu je transformace stávající restaurace na kavárnu, která byla vůbec původním impulsem pro podnikání. Interiér změní celkový styl jak po vizuální, tak po gastronomické stránce za účelem pozvednutí úrovně podniku. Konečný stav by měl korespondovat s domluvenými kritérii.

- ❖ V návrhu by měla být zachována původní dispozice restaurace ve tvaru “L”. Nemělo by dojít ke stavebním úpravám prostoru.
- ❖ Měla by být zohledněna kapacita 30ti míst k sezení.
- ❖ Musí být zachován prostor kuchyně a zázemí pro zaměstnance. Dále také toalety pro hosty. Řešení těchto prostor není součástí projektu.
- ❖ Barevnost a materiály nejsou blíže specifikovány, avšak je třeba vybírat v přiměřené míře.
- ❖ Vybavení interiéru by mělo dodržet jednoduchý a příjemný styl.

5.3 Návrh dispozičního řešení prostoru

Nově navržené řešení interiéru je především zaměřeno na zákazníka, aby upoutalo jeho pozornost a přimělo ho popřípadě k další návštěvě, a zvýšilo tak úroveň podniku.

V počátcích návrhu interiéru projektu bylo odstraněno veškeré původní vybavení a zařízení restaurace, včetně dekorací. Začínalo se navrhovat v čistém a prázdném prostředí, které tak nemohlo ovlivňovat prvotní představy a fantazii, od kterého se následně celý projekt postupně odvíjel. Pro jisté zúžení okruhů možností stylů interiéru bylo bráno v potaz okolní prostředí, ve kterém se daný objekt nachází. Z tohoto průzkumu byly vyvozeny parametry, dle kterých se ubíral směr návrhů interiéru kavárny. Byly tak zvoleny přírodní materiály a základní odstíny barev.

Prostor tvaru “L”, kterým disponuje interiér restaurace, přímo vybízel k decentnímu oddělení na dvě části a vytvoření dvou odlišných prostorů. V prvních návrzích se interiér dělil na dvě rozdílné zóny, a sice posezení tvořené křesly a posezení klasického provedení, a to stávající ze židlí. Tyto dvě části od sebe dělily přepážky tvořené z textilních závěsů, vytvářející tak soukromý prostor a kóje jednotlivých sezení s křesly. Výsledek působil harmonicky, avšak zatěžoval celkový vizuální stav.

Obr. 28. Varianta I (Alexandra Holatová)

Textil tak byl nahrazen za tzv. plexisklo pastelových tónů barev, které vytvářelo zajímavou a jedinečnou atmosféru, avšak z vysokých cenových nákladů na materiál byla tato varianta také zamítnuta.

Obr. 29. Varianta II (Alexandra Holatová)

Finálním řešením je návrh jednoduchého mobilního stojanu, který tvoří původně zamýšlený předěl. Je tak nejvýhodnější variantou.

První část prostoru, jenž je zároveň vstupní, otvírají dvoukřídlé prosklené dveře. Tento prostor, který vidí host jako první, je vybaven stoly s židlemi a barem. Základní průchod místností je veden uprostřed interiéru, a tak zdůrazňuje svou délku. Druhá část prostoru, kam se zákazník dostane po průchodu celou kavárnou, je tvořena jako intimnější zóna, kde jsou umístěna křesla pro pohodlnější sezení. Vizualně je tato část oddělena od první části již zmíněnými kovovými stojany, které umocňují pocit odlišného prostoru.

V celém interiéru kavárny byla změněna podlaha. V průběhu prvních návrhů zde byla navrhována laminátová podlaha. Povrchová vrstva je tvořena z melaminové pryskyřice a laku. Jejich povrch je tak bez pórů, čímž se stávají dobře odolnými proti nečistotám a prachu. Avšak největším rizikem těchto parket je přebytek vody, což v případě kavárny, kde je častým problémem únik připravovaných tekutin, nelze brát takové řešení v úvahu.

Dalším návrhem bylo použití zajímavé podlahoviny Marmoleum® click. Je to přírodní plovoucí podlahovina, jejíž vrchní vrstvu tvoří materiál Marmoleum®. Ten je vyráběn

ze směsi obnovitelných surovin, a tak nepoškozuje životní prostředí. Avšak ani tento materiál nevyhovoval podmínkám tohoto projektu.

Původní parkety pokryté kobercem v návrhu nahradila litá polyuretanová podlaha. Tento typ podlah se dobře udržuje a často se užívá právě ve spojení s veřejnými prostory. Technické vlastnosti polyuretanu umožňují jeho použití takřka do všech interiérů. Velkou výhodou tohoto materiálu je bezešvost, která by v jiném případě narušovala celkový efekt. Výsledkem je příjemný pocit chůze po měkkém povrchu navozujícím pocit tepla. Hlavní výhodou je také snadná údržba a hypoalergennost. Neméně důležitý je i originální vzhled a široká škála výběru barev. Pokládka vyžaduje beton s pevností v tlaku minimálně 25 MPa (megapascal), pevnost v odtrhu min. 1,5 MPa, s vlhkostí do 4 % hmotnostních dílů. Podklad musí být připraven mechanickými metodami jako je broušení nebo frézování a vyžaduje suchý, čistý povrch bez prachu. V konečné úpravě je zvolen matný lak, který zvýší odolnost proti poškrábání. Do této podlahy bylo zaimplementována dlažba na bázi dřeva, která má vzhled kamene, a tak zapadají do celkového přírodního tématu interiéru.

Hlavním prvkem, který probíhá celým prostorem a je charakteristickým znakem pro tuto vybranou kavárnu, je dřevěná konstrukce. Po vstupu do kavárny tento prvek upoutá pozornost na první pohled.

Obr. 30. Dřevěná konstrukce (Alexandra Holatová)

Upíná se po vstupní levé straně a dále je veden stropem nad barovou částí. Objevuje se také na druhém konci kavárny, v části, která je vybavená křesly. Konstrukce sestává z dřevěných obdélníků stejných rozměrů, opakujících se v pásech. Místy jsou části konstrukce nepravidelné – vystupují do prostoru. Poskytují tak odkladný prostor pro odkládání věcí či dekorací, zejména je však určen pro aranžmá ze zelených rostlin. Do dřevěných dílců jsou také zakomponovány háčky pro případné zavěšení oděvů hostů. Plní tedy nejen funkci vizuální, ale i praktickou – věšák je nezbytností interiérových doplňků.

Dalším prvkem vyráběným na míru jsou mobilní dekorační stojany, sloužící jako předěl místnosti a závěsný systém pro zelené rostliny, jenž jsou oživením prostoru. Stojan sestává z trámu masivního dřeva a kovového rámu, na který se zavěšují květináče. Tyto stojany jsou umístěny v prostřední části kavárny, kde od sebe mírně oddělují první část posezení s židlemi, a druhou část posezení s křesly. Barevně jsou řešeny tak, aby doplňovaly celkový vzhled kavárny.

Obr. 31. Pohled na stojany (Alexandra Holatová)

Hlavním účelným vybavením kavárny jsou stoly, židle a křesla pro hosty. Jejich rozmístěním můžeme ovlivnit pocity z prostoru. V první části interiéru jsou umístěny stoly, které mají centrální kovovou podnož čtvercového tvaru, připevněnou k podlaze. Deska stolu

je povrchově upravená laminem. Jeden stůl je určen pro čtyři osoby. Židle sestávají z bílého plastového korpusu na sezení a dřevěné podnože. Jsou to židle lehké s jednoduchým designem stylu Eames. Barvy vybavení jsou laděny do celkového vizuálního stylu prostoru.

Obr. 32. Zařízení interiéru (Alexandra Holatová)

V zadní části kavárny byla v prvních návrzích umístěna křesla různých druhů, výrazných a kontrastních barev. Avšak postupem práce došlo ke změnám a opačnému výběru zařízení, i co se týče právě barevnosti. Ve finálním návrhu jsou umístěna jednoduchá, ale přesto pohodlná křesla kovové konstrukce a čalounění tmavé barvy spolu s masivními konferenčními stolky. Aby celek působil kompaktně, z důvodů převládajících dřevěných produktů, jsou stolky vyrobeny také z bukového dřeva.

Celkovou atmosféru dotváří rovněž důležité osvětlení. V prvních návrzích se objevovala stropní svítidla a jednoduché kompozice tvořené z žárovek klasického typu, které se opakovaly v celém prostoru.

Obr. 33. Varianta osvětlení I (Alexandra Holatová)

Po mnoha variantách řešení se výběr ustálil u stropního závěsného svítidla. Nad stoly v první části prostoru byla rytmicky použita svítidla industriálního stylu – materiál kov ve stříbrném matu. Zbylou část interiéru dotváří naopak bez rytmu zavěšené žárovky. Působí jako dekorace, ale jsou důležité i svým hlavním účelem poskytování světla, kdy jako zdroj byla použita žárovka s úsporou energie, vizuálně záměrně velmi podobná klasické žárovce.

Obr. 34. Varianta osvětlení II (Alexandra Holatová)

Jako doplněk dotvářející celý interiér byly použity římské rolety umístěné na oknech. Tento druh rolet lze použít prakticky v každé části interiéru. Široké sklady římské rolety jsou tvořené dřevěnými tyčkami, zasunutých v pravidelných rozestupech do oček, které jsou našité na rubu látky.

Hygienické zařízení by nemělo narušovat celkový provoz a atmosféru prostoru, ale v tomto případě jsou místa určená pro toalety a jasně předem dána bez možnosti jejich transformace na jiné místo. Jsou tedy umístěna v zadní části kavárny. Toalety, jako nezbytná součást, musí být viditelně označeny, a tak byla zvolena výrazná grafika znaku tzv. wc, a sice postav člověka – ženy a muže v jednoduché formě základních geometrických tvarů. Podklad pro tento prvek jsou bílé hladké dveře s klikou umístěnou přímo na grafice, kde se lehce ztrácí a nenarušuje tak významu pointy.

Obr. 35. Grafický návrh (Alexandra Holatová)

Už od prvotních návrhů byla v celém interiéru použita světlá barevnost, která napomáhá pocitu zvětšení interiéru. Bílá barva je synonymum čistoty a dokonalosti. V interiérech rozjasňuje, provzdušňuje prostor, a tudíž i opticky zvětšuje. Zejména umocňuje účinky ostatních barev a nechá je vyniknout. Proto je tato barva aplikována na stěny i strop, a také většinu prvků v prostoru.

Další převládající barvou je béžová, která se uplatní ve velkém i malém interiéru. Připomíná vše přírodní, a tak si udržuje postavení mezi především dominantními barvami. Tato barva umocňuje pocit uvolnění, přirozena a přátelství, což je přínosné pro kavárenský prostor. Např. podlaha byla vybrána béžová, a taktéž římské rolety mají tuto krémovou barvu. Přírodní styl více umocňují barvy dřeva buku, které v prostoru převládají. Avšak pro zvýraznění a kontrast, který vzniká kombinací velkých barevných rozdílů, byla použita černá barva na stěně, kdy spolu s jinými detaily černých odstínů dodává celému interiéru potřebný akcent. Ten je použit jako prostředek pro dotažení celkového barevného konceptu a pozitivně naruší monotónnost prostoru.

Obr. 36. Celkový pohled

V interiérech pohostinství by měly být umístěny také stále zelené rostliny, a sice nejodolnější a nejméně náročné druhy. Mohou se stát výrazným doplňkem, a tak celý tento projekt interiéru kavárny dotvářejí květináče s živými rostlinami. Zelená je barva přírody a působí uklidňujícím dojmem, velmi se tak hodí do pávě do tohoto řešení.

6 DESIGN A KONSTRUKCE NÁBYTKOVÉHO PRVKU

Z navrženého interiéru a jeho obytné části prostoru pro hosty byly pro hlubší rozpracování vybrány tři originální prvky – barový pult se stěnou, dřevěná obkladová konstrukce a stojan na květiny.

6.1 Rešerše barů

Z hlediska dlouhé životnosti nábytku a kuchyňských linek je na místě používání pouze kvalitních materiálů pro jejich výrobu.

Korpusy (skříňky bez dvířek a ostatních čelních ploch) jsou vyráběny z kvalitních LTD (laminovaná dřevotřísková deska) o síle 18 mm. Dále je také možné korpusy vyrábět i z biodesek (vrstvená deska z masivního dřeva) nebo ze spárovek (slepené díly masivního dřeva). Je možné je vyrábět i z jiného deskového materiálu, jako například MDF (dřevovláknitá deska). Na zadní strany nábytku (záda) se z pevnostních důvodů nepoužívá sololit. Korpusy jsou navrženy ve standardních rozměrech, a to dle norem Evropské unie. To umožňuje jak možnost variabilního uspořádání, tak i volbu ze široké palety dodavatelů.

Pro olepení hran korpusů se používá kvalitní plastové ABS o síle 1 mm nebo také velmi kvalitní laminátové hrany. Dále se používají ABS hrany o síle 2 mm nebo 3 mm silnou. Z důvodu špatných technologických vlastností se příliš nepoužívají hrany o síle 0.5 mm. K lepení se používá lepidlo vysokotavné. Pro lepení hran okolo spotřebičů, které vylučují teplý vzduch či páru (trouba, myčka, koupelny) se používají lepidla polyuretanová, jejichž vlastnosti jsou odolávání vysoké teplotě a vlhkosti.

Dvířka a čelní plochy kuchyňského nábytku musí být vyrobené z materiálů, které odolají vlhkosti a také poškrábání. Používá se frézovaná MDF deska či masivní dřevo. Síla desek je 18 mm nebo 30 mm, která je dána tvary frézování a typem polotovarů – dvířka nebo stolové desky.

Dalším významným parametrem dvířek je design čelních ploch. Jejich frézováním lze docílit mnoha tvarů – od klasických tvarů po moderní. Lze také vybrat z velké škály materiálů. Běžně se provádí také barvené lakování povrchů, používají se kvalitní laky

v několikavrstvém nástřiku, v polomatném či vysokém lesku. Hluboce matný povrch se z hlediska praktičnosti a údržby nedoporučuje. Nejvhodnější je pro tyto případy polomatné provedení. Na výběr je také z široké škály odstínů barev a dekorů. Zejména se používá pro úpravu dekor folie, která poskytuje široký výběr od evergreen po módní design.

Trendům dnešní doby patří akrylátová dvířka. Mezi hlavní vlastnosti akrylátových dvířek patří ideální povrch, stálobarevnost a odolnost proti vlhkosti. Materiál má také značné mechanické vlastnosti. Dřevotřísková nosná deska je opatřena z jedné nebo z obou stran akrylátovou vrstvou a opatřena ABS hranami.

Povrchy dvířek (ale i jiných plošných nábytkových dílců) mohou být dále dokončovány technologií potisku systémem „inkjet – potiskovacím zařízením“. Mohou to být dýchované či laminované desky. Lze použít variabilní motivy pro tisk, jako jsou dekory, vzory, fotografie v digitální podobě, a dále také barevné ilustrace nebo vzory z počítačového grafického programu.

Pracovní desky v kuchyni jsou důležitou, a také nejvíce zatěžovanou částí kuchyňské linky. Z toho důvodu je potřeba, aby byl jejich povrch odolný proti vnějším vlivům, jako je například voda, teplo a odírání. Povrch musí být tepelně odolný, snadno udržovaný, a také příjemný na dotek. Neméně důležitá je také kvalita provedení spojů a konců pracovních desek. Správné provedení zamezí průniku vlhkosti a tudíž nabobtnání dřevotřískového či dřevěného jádra desek.

Povrch lze dodatečně upravit lakováním. Úprava leskem zvýrazní a rozjasní přírodní dekory a získají tak na intenzitě. Dále zajímavou možností povrchové úpravy je patinace, která dodá vzhled opotřebovaného nábytku. Tento druh úpravy se používá zejména pro rustikální nebo provence styl interiéru.

6.2 Výtvarné řešení barového pultu

Návrh nábytkového prvku je koncipován z celkového řešení interiéru. Je to solitér individuálně řešený pro výrobu na zakázku navrhovaný tak, aby co nejvíce svým řešením využil volného prostoru k vytvoření příjemného a vyhovujícího pracovního prostředí obsluhy. Pult umožňuje snadný přístup obsluhy k hostům a slouží dvěma odbytovým

místnostem. V tomto případě místnost je jen jedna, ale svou dispozicí tvaru “L” je rozdělená na dvě části. Prostor poskytnutý za tímto barem je tak přístupný z pravé i levé strany pro efektivnější a snazší přístup obsluhy k zákazníkům. Obsluhující personál má vykonávat co nejvíce pracovních úkonů vždy čelem k hostům, proto je bar situován uprostřed největší plochy místnosti.

Bar svými rozměry také poskytuje dostatečnou pracovní plochu pro zaměstnance a pro jejich práci. Tato plocha je opatřena materiály odolnými proti vodě a jiným tekutinám. Barová plocha je na konci pravé strany řešená jako skleněná vitrína pro drobné pečivo a jiné občerstvení, které nepotřebuje chladné prostředí pro uchování čerstvosti. Tato část je orientována směrem ke vchodu a vcházejícím hostům. Bar disponuje také praktickými zásuvkami pro ukládání potřebných věcí.

Obr. 37. Bar (Alexandra Holatová)

Hlavním materiálem pro výrobu baru je dřevotřísková deska (DTD) s povrchovou úpravou vysokotlaké laminátové desky HPL (High Pressure Laminates). Pracovní desky na korpusu mají bukový dekor z vnější části, kterou vidí zákazník. Vnitřní část, která slouží jako pracoviště pro obsluhu má povrch bílé barvy. Celý bar a jeho velikost odlehčuje polomatná bílá barva. Na pravé straně baru je skleněná vitrína tvořená ze čtyř kusů skla

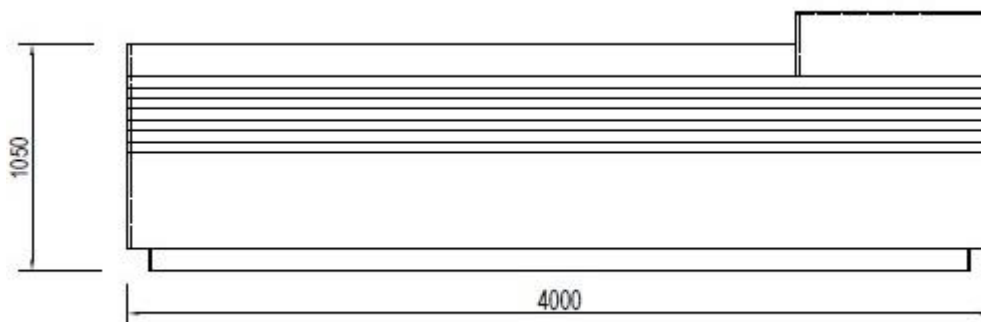
lepených k sobě a zarovnaných na hranu baru. Spodní hrana celého baru je chráněná před poškozením nerezovým soklem.

Součástí je i barová stěna tvořená také z MDF desek s povrchovou úpravou laminátu HPL. Stěna obsahuje pracovní plochu a policový systém. Do pracovní plochy je zaimplementován dřez se studenou a teplou vodou, který je nezbytnou součástí vybavení kuchyňského prostředí spolu s odkapávací plochou na nádobí. Voda musí být také vedena do nezbytného kávovaru. Po celé délce barové zdi je pod pracovní plochou ukládací systém pro obsluhu. Spodní část stěny je také chráněná nerezovým pásem proti poškození.

6.2.1 Konstrukce

Konstrukce byla navržena z velkoplošných materiálů vzhledem k rozměrům baru. Po dopravení na dané místo se bar seskládá dohromady a nainstaluje natrvalo.

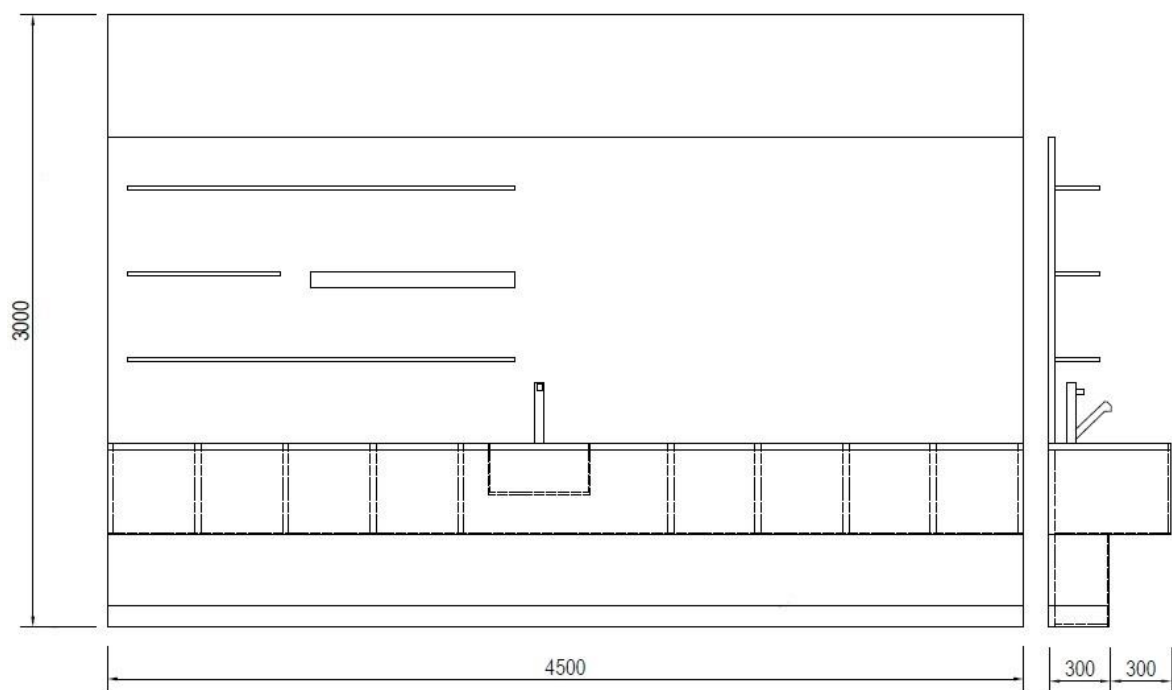
Korpus je pravoúhlého obdélníkového tvaru tvořený přední, zadní stranou a boky z již zmíněné DTD desky s povrchovou úpravou HPL, jenž nabízí kvalitní, odolný povrch na mnoho let. Pevnost celého baru zajišťuje vnitřní konstrukce korpusu tvořená ze čtyř základních silných nohou. Spojení konstrukce dílců je zajištěno velkým množstvím vrtů a vodících kolíků z důvodu velkých rozměrů baru.

Obr. 38. Bar - nárys (Alexandra Holatová)

Na korpus je následně připevněna vrchní pracovní deska, včetně skleněné vitríny, která je lepená transparentním tmelem. Přední pohledová strana baru je umístěná na konstrukci z hranolů a její vnější opláštění je přišroubované z vnitřní strany baru. Na této straně jsou také záměrně připevněné hranoly po celé délce baru. Ty jsou tvořeny také z materiálu DTD a kolíkují se z vnitřní strany baru. Zásuvky mají kování mechanického systému „Push to open“, které v kombinaci s lineárním kuličkovým vedením zásuvku samočinně otevře z korpusu lehkým zatlačením na čelo.

Barová stěna je tvořena z MDF desky laminátované materiálem HPL, která je k cihlové stěně kotvena šrouby s krytkami. Police jsou na tuto stěnu instalovány na železné trny s lepidlem, na které se police nasune. Korpus skříněk, které jsou součástí stěny, je smontován kolíky a svlaky. Na ty je následně ze spodu připevněna vrchní deska. Dvířka skříněk jsou nasazeny na naložených závěsech (pantech) a otevírají se taktéž pomocí mechanického systému „Push to open“, a tak je dodržen čistý, hladký design bez úchytek.

Obr. 39. Barová stěna – nárys (Alexandra Holatová)

6.2.2 Materiálové náklady

Tab. 1. Materiálové náklady – bar a barová stěna

KALKULACE MATERIÁLOVÝCH NÁKLADŮ			
MATERIÁL	CENA ZA JEDNOTKU	SPOTŘEBA NA VÝROBEK	CENA NA VÝROBEK [Kč]
MDF surová	250 Kč/m ²	11 m ²	2 750,00 Kč
DTD surová	250 Kč/m ²	15 m ²	3 750,00 Kč
HPL laminát	296 Kč/m ²	24 m ²	7 104,00 Kč
Dř. kolík Ø8x40	0,20 Kč/ks	30 ks	6,00 Kč
Dř. kolík Ø8x30	0,20 Kč/ks	60 ks	12,00 Kč
Konfirmát	4 Kč/ks	100 ks	400,00 Kč
Hmoždinka	3 Kč/ks	100 ks	300,00 Kč
Vrut Ø4x30	0,14 Kč/ks	50 ks	7,00 Kč
Vrut Ø4x60	0,26 Kč/ks	50 ks	13,00 Kč
ABS hrana	4 Kč/bm	30 bm	120,00 Kč
Kovové čepy	95 Kč/ks	6 ks	570,00 Kč
Západka	90 Kč/ks	8 ks	720,00 Kč
Naložené závěsy	54 Kč/ks	16 ks	864,00 Kč
Přichytka čela	50 Kč/ks	6ks	300,00 Kč
Kuličkové plnovýsuvy	142 Kč/ks	6 ks	852,00 Kč
Nerezový sokl	166 Kč/bm	15 bm	2 490,00 Kč
Sklo řezané	690 Kč/m ²	1,5 m ²	1 035,00 Kč
PVAC lepidlo	82 Kč/kg	0,26 kg	21,00 Kč
Tavné lepidlo	56 Kč/kg	0,1 kg	6,00 Kč
Transparentní tmel	79 Kč/kg	0,02 kg	2,00 Kč
Plastová krytka	0,70 Kč/ks	100 ks	70,00 Kč
Ředidlo LZC 971	62 Kč/kg	0,06 kg	4,00 Kč
Čisté materiálové náklady celkem			21 396 Kč

Výsledná cena materiálových nákladů však nezahrnuje všechny ostatní náklady (práce, energie, režijní náklady,...). Včetně těchto aspektů by se tedy celková cena pohybovala minimálně na úrovni 35 000 Kč.

6.3 Výtvarné řešení dřevěného prvku konstrukce

Dřevěná konstrukce je jedním z předních výrazných prvků interiéru kavárny. Upíná se na zdi a na stropě, kde tvoří tak pozoruhodný pohled, který vytváří ráz celého interiéru. Díky jednoduchosti tvaru je možné tento prvek mnohokrát v prostoru opakovat a pojit dohromady. Dále je možné variabilně řešit jeho design přidáním, či naopak odebráním určitých částí.

Obdélníkový tvar je navržen ve dvou velikostech. První segment má rozměry 900 mm × 600 mm × 80 mm z masivního dřeva. Tento prvek napříč protíná taktéž masivní příčka, která se v dílech konstrukce opakuje po celé délce stropu. Na zdi se vyskytuje pouze v některých dílech. Druhý tvar bez příčky vystupuje do prostoru v rozměrech 900 mm × 600 mm × 250 mm. Ty jsou určeny pro dekoraci ze zelených rostlin či dokládání jiných drobných věcí. Finální úprava je barvení dílců do stejných barevných tónů jako je styl kavárny. V tomto případě tedy černá barva.

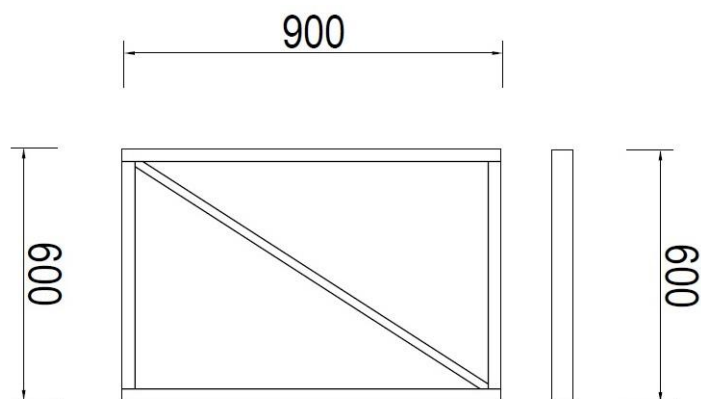

Obr. 40. Dřevěná konstrukce (Alexandra Holatová)

6.3.1 Konstrukce

Konstrukce sestává z dřevěných hranolů opakujících se v pásech vedle sebe, někdy nepravidelně. Konstrukčně je každý díl obdélníkového tvaru zvlášť řešen spojením čtyř částí – hranolů masivního dřeva pomocí oválných kolíků. Takto spojené díly konstrukce jsou

potom k sobě připevněny kolíky v drážce a disperzním lepidlem. Následně jsou připevněny na stěnu či strop pomocí šroubů, jež zakrývají krytky podobné barvě materiálu segmentu.

Obr. 41. Prvek konstrukce (Alexandra Holatová)

6.3.2 Materiálové náklady

Tab. 2. Materiálové náklady – prvek dřevěné konstrukce

KALKULACE MATERIÁLOVÝCH NÁKLADŮ			
MATERIÁL	CENA ZA JEDNOTKU	SPOTŘEBA NA VÝROBEK	CENA NA VÝROBEK [Kč]
Masiv - buk	15000 Kč/m ³	0,02 m ³	300 Kč
Oválné kolíky	2 Kč/ks	4 ks	8,00 Kč
Dř. kolík Ø8x30	0,17 Kč/ks	2 ks	0,34 Kč
Disperzní lepidlo	59 Kč/ks	0,02 kg	1,18 Kč
Čisté materiálové náklady celkem			310 Kč

Výsledná cena materiálových nákladů však nezahrnuje všechny ostatní náklady (práce, energie, režijní náklady,...). Včetně těchto aspektů by se celková cena mohla pohybovat minimálně na úrovni 500 Kč.

6.4 Výtvarné řešení stojanu

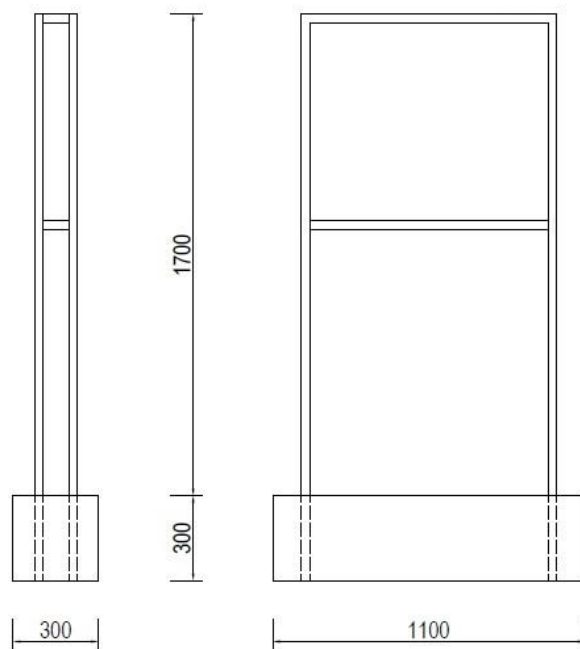
Stojany jsou určeny jako jednoduché předěly mezi jednotlivými posezeními. Základnu tvoří konstrukce z masivního dřeva, do kterého je zabudován kovový rám. Ten slouží k zavěšení pokojových rostlin, nebo bylinek.

Obr. 42. Stojan (Alexandra Holatová)

6.4.1 Konstrukce

Objekt má rozměry 1700 mm × 300 mm × 300 mm a váha je pohybuje cca kolem 50 kg/ks. Základnu probíhá svařenec ocelových trubek, který je veden připravenými otvory až k zemi, kde je pro lepší stabilitu upevněn nasazením na trny. Ocelové trubky mají povrchovou úpravu práškově nanášené epoxidové barvy Komaxit (obchodní název). Technologie práškové lakovny je určena pro konečnou povrchovou úpravu výrobků právě ocelových, ale i jiných trubek.

Obr. 43. Stojan – konstrukce (Alexandra Holatová)

6.4.2 Materiálové náklady

Tab. 3. Materiálové náklady – stojan

KALKULACE MATERIÁLOVÝCH NÁKLADŮ			
MATERIÁL	CENA ZA JEDNOTKU	SPOTŘEBA NA VÝROBEK	CENA NA VÝROBEK [Kč]
Masiv - buk	15000 Kč/m ³	0,07 m ³	1050 Kč
Ocel - tyč	32,50 Kč/kg	8 kg	260,00 Kč
Dř. kolík Ø8x30	0,17 Kč/ks	4 ks	0,68 Kč
Vrut	0,26 Kč/ks	6 ks	1,56 Kč
Kovové čepy	220 Kč/ks	2 ks	440,00 Kč
Čisté materiálové náklady celkem			1750 Kč

K materiálovým nákladům nesmíme opomenout připočíst také všechny ostatní náklady (práce, energie, režijní náklady,...). Výsledná celková cena by se tak mohla pohybovat na úrovni 3000 Kč.

7 DISKUZE

Výsledkem této práce je návrh interiéru kavárny, ve které se snažíme skloubit požadavky přicházející z mnoha stran. Jsou to obecné zásady, které jsou určeny historickým vývojem v oboru interiérového design a architektury, a také jsou to běžné požadavky ústící z problematiky, která v průběhu vzniká. Tyto zásady se projevují v zákonech a normách obsahujících racionální pravidla dodržovaná staviteli. Avšak vycházet pouze z těchto pravidel a pouček nelze. Je nutné pohlížet na problematiku po praktické stránce, která naskytne a projeví možné komplikace až při řešení v praxi.

Autor interiéru není kompatibilní se všemi specifiky týkající se oboru, a proto spolupracuje i s dalšími odborníky a řemeslníky. V druhé řadě je to zadavatel, který má představu o ideálním rozvoji podniku, kterému z jisté části napomáhá vizuální efekt, který velmi působí na zákazníka.

Je dobré přihlížet na další vliv – třetí strany, což jsou názory okolí či cílové skupiny, pro kterou návrh vzniká. Každý autor má však své vlastní představy, které jsou originální a jedinečné, jež do svého návrhu promítá. I přesto, že je designer specialista, který se zabývá danou problematikou, neznamená to, že výsledná práce a její styl bude uznáván všemi. Lidé mají rozdílné názory a pohledy na danou věc. Velmi se liší názory například hlavně v již zmíněném stylu, a tak je nutné přijmout i jistou kritiku. Každý návrh je originál. Odráží v sobě rešerše jiných řešení a hlavně samotného autora. Avšak je nutné hledat spojení a kompromisy mezi požadavky zadavatele a záměrem autora.

Celý projekt se tedy neřídil předcházejícím návrhem, který by obsahoval některé typické prvky pro podnik, ale měl volné pole působnosti. Avšak snažil se vyvarovat nedostatkům, které předcházející interiér měl, a sice špatná barevnost, přeplnění dekoracemi a především nekvalitní vybavení interiéru. V této části se řešilo zejména zázemí pro obsluhu, což byl jeden z hlavních problémů. Také došlo k redukci dekorací a zbytečných předmětů, které zahlcovaly prostor.

Koncepce tohoto návrhu stojí na myšlenkách autora, které se reflektovali do celého interiéru. Došlo k optickému zvětšení prostoru díky použité, vyvážené barevnosti a odlehčení

jednoduchým stylovým nábytkem. Hlavním důvodem pro takovýto zásah a změny, bylo zrušení chladných tónů původní modré barvy a detailů nesoucích se v řeckém stylu.

8 ZHODNOCENÍ PŘÍNOSŮ VÝSLEDKŮ PRÁCE PRO PRAXI

Primární přínos této práce pro praxi určuje už samotné zadání projektu. Cílem práce bylo navrhnout a zrenovovat interiér konkrétního prostoru, a tak se předpokládá další přínos v možné realizaci tohoto projektu. Jedná se o vizuální návrh interiéru, který se však může během realizace ve výsledku v malé míře lišit. Součástí tohoto projektu jsou také návrhy vybavení interiéru jako je nábytek či jiné prvky doplňující celkovou atmosféru, které budou využitelné i možných dalších budoucích projektech.

Cílem této práce bylo navrhnout interiér, v němž by se promítly dané aspekty do dalšího vývoje podniku. Je tedy nutné brát v potaz původní interiér a také okolí, ve kterém se objekt s kavárnou nachází.

K získání orientace v problematice navrhování interiéru byla použita odborná literatura shrnující obecné a legislativní požadavky, která poskytne možnost pro další řešení projektů při budoucím zaměstnání, či studiu zákonů a technických norem.

I přes zaměření na problematiku týkající se tvorby a rekonstrukce veřejného interiéru, jako je kavárna, se v kapitolách této práce nacházejí i jiné informace a rešerše, které lze uplatnit v dalších projektech.

Celý projekt byl v průběhu času konzultován s odborníky, což znamená velký přínos, a také zkušenosti v oblasti dané problematiky, ať už se jedná o řešení konstrukcí nábytku, nebo celkového stylu interiéru. Tento proces je individuální a mohou nastat různé komplikace, na které je nutné být připraven.

V celé práci je představena řešená problematika, od rešerší, prvních návrhů a následných vizualizací návrhů. Přínosem řešení projektu pro autora spočívá v odborném postupování, navrhování interiéru a konkrétních produktů, tak jako v reálném případě jednání s klienty. V praxi tak byla ověřena důležitá část, a to fungování načerpaných informací shromážděných z dob studia.

9 ZÁVĚR

V řešeném projektu byla nejprve zmíněna východiska důležitá pro splnění jejich cílů. Literární část v úvodu práce napomohla upřesnit legislativní a obecné požadavky, které se následně propojily s individuálními potřebami a stanovily tak rámec pro návrh nového interiéru.

Poskytnuté zadání projektu bylo navázáno na konkrétní prostor fungující restaurace, jejíž lokalita předurčila do značné míry směřování výsledné podoby interiéru. Vzhledem k zaměření na širokou skupinu zákazníků bylo hlavním cílem tvorby práce vznik nového, příjemného podniku za účelem zvednutí zájmu okolí a vytvoření interiéru splňujícího současné standardy. Výsledným projektem je návrh, jež se na počátku soustředil na propojení a vstřebání již zmíněných vlivů, ale i přesto si zachoval vlastní osobitý ráz.

Na počátku celého projektu byly vyhodnoceny kladné a záporné stránky stávajícího řešení restaurace, které byly následně vyhodnoceny a dalším krokem zpracovány. Problematické aspekty nahradila nová moderní řešení.

Výsledkem práce je interiér, který se soustředil na vybrané aspekty a tak vzniklo nové řešení. Jeho součástí jsou rovněž i další varianty návrhu rozmístění prvků.

Pro širší zpracování bylo vybráno několik dalších objektů, které bylo potřeba přizpůsobit interiéru. Mezi ně patří například bar, jež je svou velikostí jistou dominantou kavárny, a tak byl vybrán do rozpracování výkresové konstrukční dokumentace. Návrh zmíněného baru vychází z rešerší, dispozice řešeného prostoru a zohledňuje tvarovou a materiálovou provázanost s ostatním vybavením interiéru. Dalším řešeným prvkem interiéru byla vybrána dřevěná konstrukce, která dotváří celkový prostor a zejména dala návrhu ideu, od které se dále projekt odvíjel. Taktéž tento prvek provází výkresová dokumentace. Třetím navrhovaným prvkem je stojan na květiny, který slouží jako předěl mezi sezeními, a sice mezi částí kavárny s židlemi a částí s křesly. Součástí je opět výkresová dokumentace.

10 SUMMARY

This diploma thesis is mainly focused on re-design and reconstruction of a specific public house.

First (mainly theoretical) part of the thesis leads the reader through the historical overview of the public house evolution from its early beginning until the recent days. Detailed overview of the history of related field explains origins and modern form of a coffee and public house culture across the world. Later on, the reader is familiarized with legislative norms and requirements valid for designing of a new interior; ergonomic rules that are essential for designing of various interior elements and creating pleasant environment. Subsequently, modern hospitality trends and materials used in interior design are closely analyzed in order to provide additional background and justification for using particular approaches and methods during designing and reconstruction of the new interior. Finally, author also deals with remaining interior design aspects and requirements that are crucial for proper output – especially color theory and light standard. Altogether with business owner requirements and expectations, recent design trends and author's original ideas, this leads into brand new and fresh interior design.

Second (mainly practical) part starts with analyzing given task and project requirements and then presents suggested approach and solution for the new coffee house interior. It leads the reader through the current state of the selected Greek-style restaurant and its surrounding area in order to better understand author's selected methods and ideas on one hand and limitations on the other hand. All these were summarized upon personal visit of the restaurant and discussion with business owner which allowed identifying strong and weak points of the current state, ideas and expectations on new solution from both sides. Whole re-design of the restaurant was limited to the style and interior change only due to building limitations.

Last but not least, author provides closer analysis and technical specification of several furniture items that will be part of the new interior. In order to potentially get them in real use, author also provides real costs estimates and technical documentation for these items.

11 SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

11.1 Literární zdroje

1. ALTMAN, Karel a kol. 2008. *Zmizelý svět brněnských kaváren: Verschwundene Welt der Brünner Cafés*. Josef Filip 1938, Brno, vyd. 1., 137 s.
2. ALTMAN, Karel. 1993. *Krčemné Brno: o hostincích, kavárnách a hotelech, ale také o hospodách, výčepech a putykách v moravské metropoli*. Doplněk, Brno, 157 s.
3. BAGGS, Sydney. 1996. *The healthy house: the Gaian approach to creating a safe, healthy and environmentally friendly home*. Pymble, N.S.W: HarperCollins.
4. BOHÁČKOVÁ, Jana. 2013. *Průvodce bytového designéra: tvorba obytného prostoru*. 1. vyd. Edika, Brno.
5. DEMPSEY, Amy. 2005. *Umělecké styly, školy a hnutí: encyklopedický průvodce moderním uměním*. Slovart, Praha, 2. vyd., 304 s., překlad Miroslav Koláč.
6. DLABAL, Stanislav. 1992. *Interiéry v pohostinství*. ÚBOK, Praha, 1. vyd., 177 s.
7. DLABAL a kol. 1978. *Nábytek, člověk, bydlení*. ÚBOK, Praha, 321 s.
8. FIELL, Peter. 2004. *Design pro 21.století*. Slovart, Praha, 191 s.
9. HÁLA, Boris. 2010. *Management tvorby veřejného interiéru: zadání, projekt a realizace : manuál a postupy řešení*. Mendelova univerzita, Brno, 1.vyd., 49 s.
10. HÁLA, Boris. 2009. *Interiér: tvorba obytného prostoru*. Grada, Praha, 1. vyd., 142 s.
11. KANICKÁ, Ludvika. 2007. *Design nábytku v současném světě*. ERA, Brno, 1. vyd., 120 s.
12. NEUFERT, Ernst. 2000. *Navrhování staveb : Příručka pro stavební odborníky, stavebníky, vyučující i studenty*. Consultinvest, Praha, 2. české vyd., 618 s.
13. NEUFERT, Peter a Ludwig NEFF. 1999. *Dobrý projekt - správná stavba: dům, byt, zahrada*, 2. rozš. vyd., 236 s.
14. MIKULKA, Lumír. 2009. *Praktická kniha o dřevě*. Rebo, Čestlice, 2. vyd., 427 s.
15. STARMER, Anna. 2007. *Barevná harmonie: Jak kombinovat barvy a dosáhnout požadovaného vzhledu interiéru*. Slovart, Praha, 2. vyd., 255 s., překlad Tereza Háblová
16. WÖHRLIN, Traugott. 2008. *Nábytkové slohy od antiky po současnost*. Grada, Praha, 1. vyd., 223 s.

11.2 Internetové zdroje

1. DOČKAL, P. Historie hostinců [online] citováno 11. října 2014. Dostupné na World Wide Web <<http://www.haccp.estranky.cz/clanky/historie-gastronomie-a-pohostinstvi/historie-hostincu-----stredoveke-krcmy/>>.
2. IFP. Technické předpisy [online] citováno 25. listopadu 2014. Dostupné na World Wide Web <<http://e-furniture.info/cz>>.
3. IEA. Definice ergonomie [online] citováno 15. ledna 2015. Dostupné na World Wide Web <http://www.bozpinfo.cz/knihovnabozp/citarna/tematicke_prilohy/ergonomie/ergonomie1.html>.
4. NIS. Antropometrie [online] citováno 20. ledna 2015. Dostupné na World Wide Web <<http://www.n-i-s.cz/cz/antropometrie/page/34/>>.
5. MKUPR. Ceník. [online] citováno 20. března 2015. Dostupné na World Wide Web <<http://www.kovani-mkupr.cz/oddeleni/23/zavesy-pro-dvirka-bez-uchytek/>>.
6. DEMOS. Ceník. [online] citováno 20. března 2015. Dostupné na World Wide Web <<http://www.demos.cz/ke-stazeni/ceniky.html>>.

11.3 Zdroje obrázků přejatých z internetu

Obr. 1. Pohostinství ve starověku [online]. [cit.2014-10-20]. Dostupné z: http://www.pivovary.info/images/clanky/hostinec_rim.jpg

Obr. 2. Pohostinství ve středověku I [online]. [cit.2014-10-21]. Dostupné z: <http://www.pivovary.info/images/clanky/krcma02.jpg>

Obr. 3. Pohostinství ve středověku II [online]. [cit.2014-10-21]. Dostupné z: <http://www.ckrumlov.info/img.php?img=2600&LANG=cz>

Obr. 4. Café Florian v Benátkách [online]. [cit.2014-10-23]. Dostupné z: http://www.italia.it/fileadmin/src/img/cluster_gallery/arte_cultura/caffe_storici_venezia/shutterstock_188431685_florian_Botond-Horvath.jpg

Obr. 10. Café Art [online]. [cit.2014-10-26]. Dostupné z: http://oidnes.cz/13/111/cl5/REZ4f031c_a_45doma06_07.jpg

Obr. 11. Ema espresso bar [online]. [cit.2014-11-02]. Dostupné z: http://farm3.staticflickr.com/2921/14063370820_1d60b265fe_s.jpg

- Obr. 12. Kavárna Slavia [online]. [cit.2014-11-02]. Dostupné z:
http://www.hospodskyzpravodaj.cz/img/_small/hz/slavia/006.jpg
- Obr. 13. Café Savoy [online]. [cit.2014-11-02]. Dostupné z:
<http://cafesavoy.ambi.cz/static/useruploads/galerie/foto-380.jpg>
- Obr. 14. Kavárna Obecní dům [online]. [cit.2014-11-02]. Dostupné z:
http://www.avantgarde-prague.cz/media/gallery/original/prague-cafe-maison-municipale-20_.JPG
- Obr. 15. The Ozone [online]. [cit.2014-11-03]. Dostupné z:
<http://retaildesignblog.net/wp-content/uploads/2011/09/Ozone-The-Ritz-Carlton-by-Wonderwall-Hong-Kong-15.jpg>
- Obr. 16. The Frame Lounge Bar [online]. [cit.2014-11-03]. Dostupné z:
http://i2.wp.com/www.designbuzz.com/wp-content/uploads/2012/07/framebar-2_58.jpg
- Obr. 17. The Banq [online]. [cit.2014-11-03]. Dostupné z:
http://cdn.designrulz.com/wp-content/uploads/2013/02/BNQ_CP_designrulz-7.jpg
- Obr. 18. Produkty z materiálu Corian [online]. [cit.2014-11-03]. Dostupné z:
<http://www.evolo.us/wp-content/uploads/2011/03/TRON-AquiliAlberg-3-600x311.jpg>
- Obr. 19. Marmoleum [online]. [cit.2014-12-05]. Dostupné z:
<http://www.marmoleum-click.cz/images/tu02.jpg>
- Obr. 20. Barevná typologie [online]. [cit.2014-12-13]. Dostupné z:
<http://www.tigercolor.com/color-lab/color-theory/images/warm-cool.gif>
- Obr. 21. Stropní osvětlení [online]. [cit.2015-01-20]. Dostupné z:
http://designove-osvetleni.cz/14567-product_resp/dekorativni-led-stropni-osvetleni-globomaxime-49213.jpg
- Obr. 22. Nástěnné svítidlo [online]. [cit.2015-01-20]. Dostupné z:
http://designove-osvetleni.cz/17967-product_resp/nastenne-bodove-led-osvetleni-buttonesto-760025-1.jpg
- Obr. 23. Bodové osvětlení [online]. [cit.2015-01-20]. Dostupné z:
http://www.elsvit.cz/editor/image/produkty2/tn_obrazek_12545.jpg
- Obr. 24. LED žárovka [online]. [cit.2015-01-20]. Dostupné z:
<http://www.ekobydleni.eu/i/osvetleni/led-zarovka.jpg>
- Obr. 25. Restaurace – poloha na mapě [online]. [cit.2015-01-25]. Dostupné z:
Google maps
- Obr. 26. Restaurace – interiér I [online]. [cit.2015-01-25]. Dostupné z:
<http://www.restauraceuraka.cz/images/gallery/restaurace/index.htm>

Obr. 27. Restaurace – interiér II [online]. [cit.2015-01-25]. Dostupné z:
<http://www.restauraceuraka.cz/images/gallery/restaurace/index.htm>

11.4 Seznam obrázků

Obr. 1. Pohostinství ve starověku (zdroj internet).....	15
Obr. 2. Pohostinství ve středověku I (zdroj internet).....	16
Obr. 3. Pohostinství ve středověku II (zdroj internet).....	18
Obr. 4. Café Florian v Benátkách (zdroj internet).....	20
Obr. 5. Ergonomie stolování I (Dlabal, 1978).....	26
Obr. 6. Ergonomie stolování II (Dlabal, 1978).....	27
Obr. 7. Ergonomie stolování III (Dlabal, 1978).....	27
Obr. 8. Rozměry pracovní plochy (Dlabal, 1978).....	28
Obr. 9. Rozměry sedacího nábytku (Dlabal, 1978).....	29
Obr. 10. Café Art (zdroj internet).....	36
Obr. 11. Ema espresso bar (zdroj internet).....	37
Obr. 12. Kavárna Slavia (zdroj internet).....	37
Obr. 13. Café Savoy (zdroj internet).....	38
Obr. 14. Kavárna Obecní dům (zdroj internet).....	39
Obr. 15. The Ozone (zdroj internet).....	39
Obr. 16. The Frame Lounge Bar (zdroj internet).....	40
Obr. 17. The Banq (zdroj internet).....	40
Obr. 18. Produkty z materiálu Corian (zdroj internet).....	42
Obr. 19. Marmoleum (zdroj internet).....	47
Obr. 20. Barevná typologie (zdroj internet).....	49
Obr. 21. Stropní osvětlení (zdroj internet).....	50
Obr. 22. Nástěnné svítidlo (zdroj internet).....	50
Obr. 23. Bodové osvětlení (zdroj internet).....	51
Obr. 24. LED žárovka (zdroj internet).....	51
Obr. 25. Restaurace – poloha na mapě (zdroj internet).....	52
Obr. 26. Restaurace – interiér I (zdroj internet).....	53
Obr. 27. Restaurace – interiér II (zdroj internet).....	54
Obr. 28. Varianta I (Alexandra Holatová).....	55

Obr. 29. Varianta II (Alexandra Holatová).....	56
Obr. 30. Dřevěná konstrukce (Alexandra Holatová).....	57
Obr. 31. Pohled na stojany (Alexandra Holatová).....	58
Obr. 32. Zařízení interiéru (Alexandra Holatová).....	59
Obr. 33. Varianta osvětlení I (Alexandra Holatová).....	60
Obr. 34. Varianta osvětlení II (Alexandra Holatová).....	60
Obr. 35. Grafický návrh (Alexandra Holatová).....	61
Obr. 36. Celkový pohled (Alexandra Holatová).....	62
Obr. 37. Bar (Alexandra Holatová).....	65
Obr. 38. Bar – nárys (Alexandra Holatová).....	66
Obr. 39. Barová stěna – nárys (Alexandra Holatová).....	67
Obr. 40. Dřevěná konstrukce (Alexandra Holatová).....	69
Obr. 41. Prvek konstrukce (Alexandra Holatová).....	70
Obr. 42. Stojan (Alexandra Holatová).....	71
Obr. 43. Stojan – konstrukce (Alexandra Holatová).....	72

11.5 Seznam tabulek

Tab. 1. Materiálové náklady – bar a barová stěna.....	68
Tab. 2. Materiálové náklady – prvek dřevěné konstrukce.....	70
Tab. 3. Materiálové náklady – stojan.....	72

12 PŘÍLOHY